Milliyet
ÇOCUK
28 Eylül 1981 • Sayı: 40 • 25 Lira

HER HAFTA
BAŞARI
ANAHTARI
TEST EKİ
İLE

TÜRK TİCARET BANKASI İşbirliğiyle hazırlanan
BÜYÜK DÜNYA
KEŞİFLER TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

"Bizim Takım olarak, geçen gün, gittik, hepimiz birer paket Ülker Bego aldık, yedik. Amacımız, Ülker Bego'ya not vermekti. (Hep biz not alacak değiliz ya!)

İşte, Ülker Bego'nun sınav sonunda aldığı notlar:

Lezzeti	: Pekiyi
Besleyiciliği	: Pekiyi
Tazeliği	: Pekiyi
Ambalajı	: Pekiyi
Fiyatı	: Pekiyi

Ülker Bego, kocaman bir aferin'i haketti doğrusu. Bir kere, çok lezzetli. Taptaze. İnsanın ağzında dağılıyor. Sonra, içinde vitaminler, mineraller var. Öğrendik, biliyoruz ki vitamin ve mineraller, sağlığımız, gelişip güçlenmemiz için çok yararlı. Ülker Bego, besleyici.

Sizin Takıma da öneririz. Ülker Bego, bizler için özel. Tam bize göre.

Dikkat! Vitamin ve mineralleri henüz öğrenmemiş, bu konulara gelmemiş olan arkadaşlar, öğretmenlerine sorsunlar, kitaplarından öğrensinler. Vitaminler, mineraller çok önemli."

ÜLKER
Gıda Sanayii ve Ticaret A.Ş.

REKLAMCILAR LTD.

BİZDEN SİZE

MİLLİYET ÇOCUK"-ta geçen haftadan itibaren özel eklerle vermeye başladığımız **"Resimli ve Açıklamalı Büyük Türçe Sözlük"**le **"Başarı Anahtarı Test Ekİ"** beklediğimiz ilgiyi gördü. Bütün bir hafta boyunca öğretmenlerden, anne-baba ve öğrenci okurlarımızdan dergiyi kutlayan sürekli telefon, telgraf ve mektuplar aldık...

Öğretmen ve test uzmanı arkadaşlarımız **Aysel** ve **Hikmet Altınkaynak**'ların ortaklaşa hazırladıkları **"Başarı Anahtarı Test Ekİ"**, bu yıl yeni baştan ve yeni sınav koşullarına uygun olarak düzenlendi.

YENİLİKLERİMİZ BAŞLIYOR!..

SÖZLÜK" ekimize gelince... Bu da uzun süredir yokluğu çekilen bir gereksinmeyi yerine getirmek amacını güdüyor. Öğretmen ve eğitim uzmanı olmalarının yanı sıra, dil konusunda da başarılı çalışmaları olan arkadaşlarımız **Enver Naci Gökşen, Yusuf Çotuksöken, Ahmet Köklügiller, Sabri Koz** ve **Aydın Oy**'un ortak çalışmaları ürünü olan **"Büyük Türkçe Sözlük"** yayımı sona erip de ciltlendiğinde, eşsiz bir başvuru kitabına sahip olacaksınız.

Yeniliklerimiz bu kadar değil elbet. Örneğin; çok yakın bir gelecekte çizgi romanların kralı diyebileceğimiz **Red Kit**, doludizgin sayfalarımız arasında at koşturacak. **Red Kit**'in yeni serüveni, dünyanın en büyük çocuk dergileriyle birlikte **MİLLİYET ÇOCUK**'ta da başlayacak.

Esenlik dileklerimizle.

İÇİNDEKİLER

Ecel Yarışçısı 4-6
Yaşanmış Serüvenler 7-8-9
Geri Tepen Silah 10-11
Mavi Mercekler 12-13

ÖZEL EK'TE

- Yıldırım Teğmen
- Görünmeyen Hırsız
- Demir Yumruklu Adam
- Başarı Anahtarı Test Ekİ
- Resimli ve Açıklamalı Büyük Türkçe Sözlük
- Büyük Dünya Keşifler Tarihi Ansiklopedisi

Tarzan 14-17
Armağan Yağmuru 18
TV-Sinema-Pul-Plak-Kitap ... 19-20
MIRNAV 21
Hikâye: Erdoğan Tokmakçıoğlu 22-23
Şiirler: Ayla Çınaroğlu, Subutay Hikmet 23
Yeni Gazete 24-25
Cimcime 26-27
Kırk Ambar 28-29
Okurdan Okura 30-31
Bilmece-Bulmaca 32-33
Nasıl Yaşar? 34

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi: Cağaloğlu-İstanbul"** adresine bekliyoruz.

"...**Başarı Anahtarı**'nı hazırlayanlara çok çok teşekkürler. Oğlumun istikbalini kurtardı. Yatılı okulu kazandı. Değilse ne yalan söyleyeyim, okutamayacaktım..."

Şevki YIĞİT (Kayseri)

"...Dört öğrencimi sizin testlerinizle yetiştirdim. Hepsi de istedikleri okullara girdiler. Elinize sağlık demek istiyorum."

Nazan TOPRAK
E. Öğretmen

"**Armağan Yağmuru**" sayfasına ben de öykü gönderdim, ama kazanamadım. Eğer bu öykümü yeniden size göndersem bana eleştiri getirebilir misiniz? Acaba başka öykü ve şiirlerimi de gönderebilir miyim?

Osman ARCA (Ankara)

"Yaşanmış Serüvenler" adlı dizi çok ilgimi çekti. Eğer bu diziye uzun bir süre devam ederseniz çok sevineceğim.

Ayşe CAN (İstanbul)

"...Başarı Anahtarı için de Nutuk'ta olduğu gibi, bir kapak veremez misiniz? Çocuğumun bitirdiği testlerinizi ciltletmek istiyoruz da..."

Muzaffer ÇATIKI (Beşiktaş)

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: MİLLİYET GAZETESİ/Nuruosmaniye Cad. No: 65 Cağaloğlu/İstanbul. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 Tl. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı Aylık 875 Tl.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi ve baskı: Milliyet Tesisleri. Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta: 30 Tl.

Yıl: 11
28 Eylül
Cilt: 4

40 • SAYI

ECEL YARIŞÇISI 7

Yarış sırasında JPS 11 Lotus ile Mario Andretti başa oynuyor. Arabası ürkütücü süratte seyrediyor.

Lotus ve Andretti! Tehlikeli! Yarışın kaderini değiştirecek girişler, sollamalar ardı ardına olup bitiyor. Simsiyah, üzeri altın yazılı uçan araba belli ki sürücülerin keyfini kaçırıyor.
46. Tur. Herkes rahat nefes alıyor: Lotus'un gücü buraya kadarmış: Yarış dışı kalıyor! Yol Tyrell'in!
Uzun yolda süratli olacaksın, viraja diğerlerinden süratli girip, çok az fren, hemen tam gaz: Viradan ilk çıkıp, düzlükte önde koşan yine Tyrell yine Tyrell, yine Tyrell.
Porsche mühendislerinin gözleri büyüyor: 6 ay önce bu arabayı fotoğrafından gördüklerinde, umursamamışlardı!

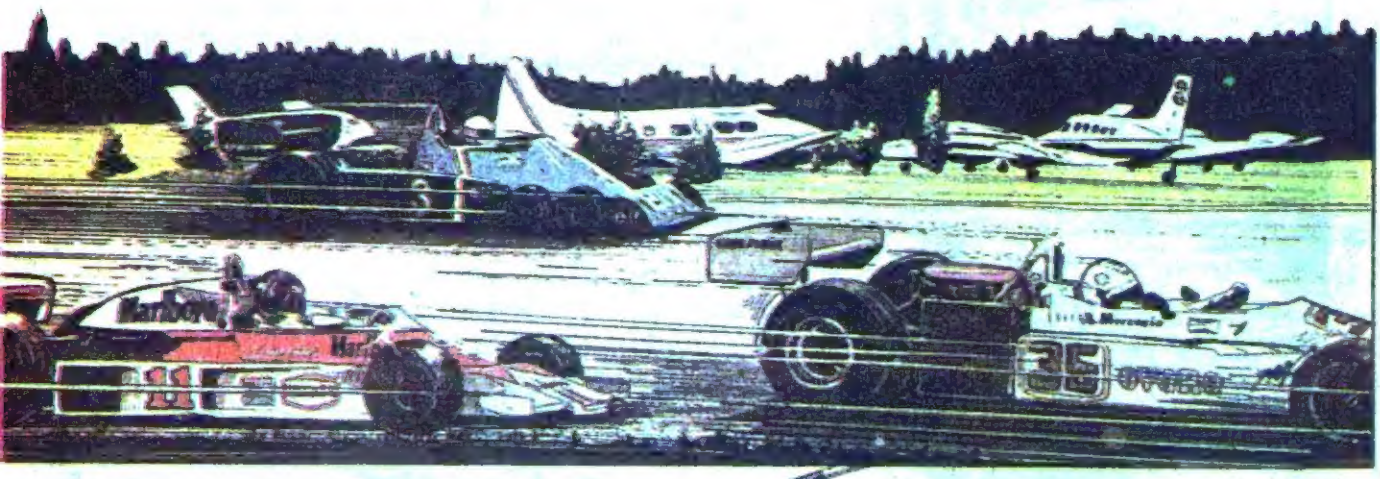
Marlboro
35

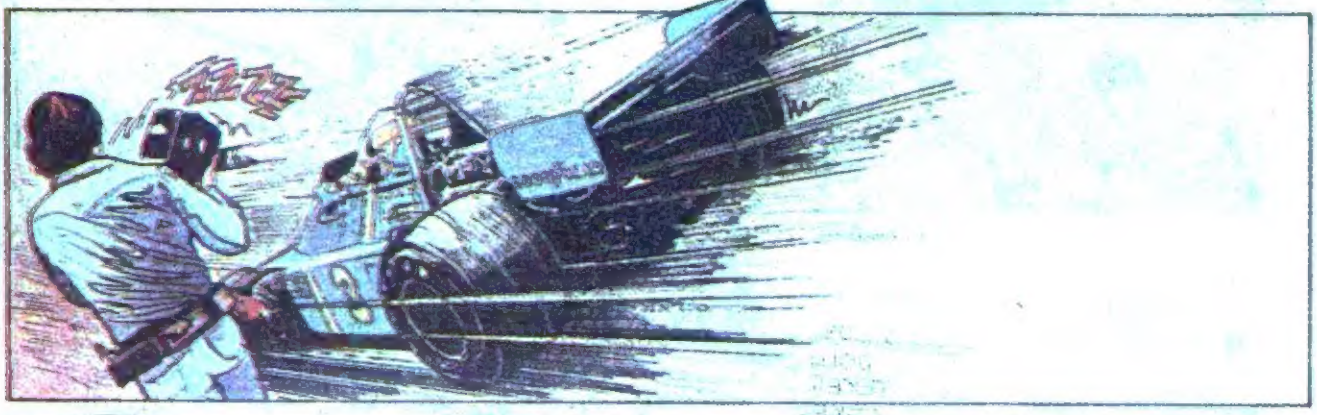

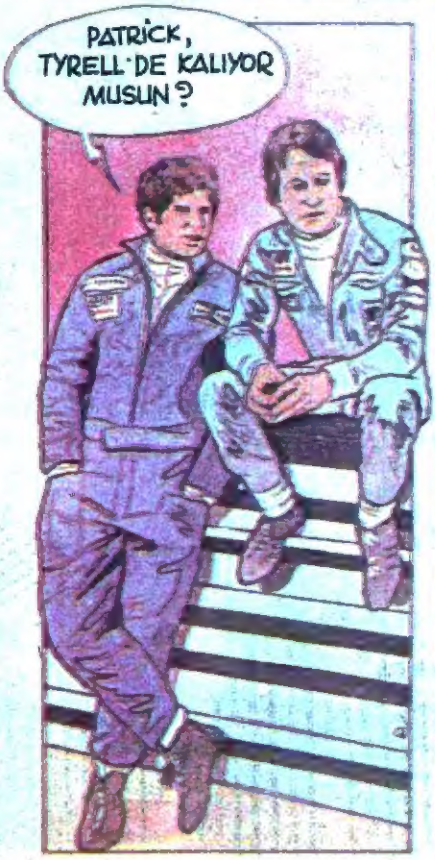
PATRİCK, TYRELL'DE KALIYOR MUSUN?

TEKLİFİ DİĞERLERİNDEN DAHA İYİYSE...

SADECE DAHA İYİ AERODİNA-MİKLE HERŞEY BİTMEZ.

ARABAYI DAHA HAFİFLET-MELİYİZ.

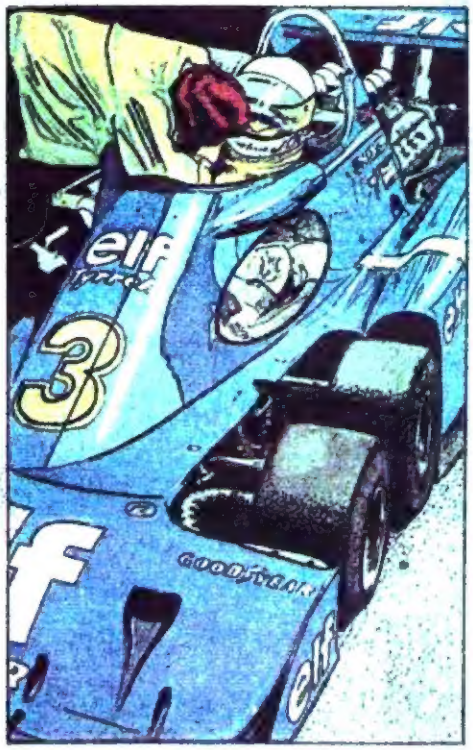

Tyrell'in altı tekerli harika arabası sonraki sezonda pek başarılı olamadı. 1977 sonunda, daha da rahat kullanılan fakat kiloca ağırlaşan araba pistlerden ebediyen çekildi, müzeye konuldu. F-1 mühendisi Derek Gardner de işten ayrıldı.

Hemen sonra da Jody, 3 yıl beraber olduğu Tyrell takımından ayrılıp, eski Williams takımını toparlayan Walter Wolf ile çalışmaya başladı.

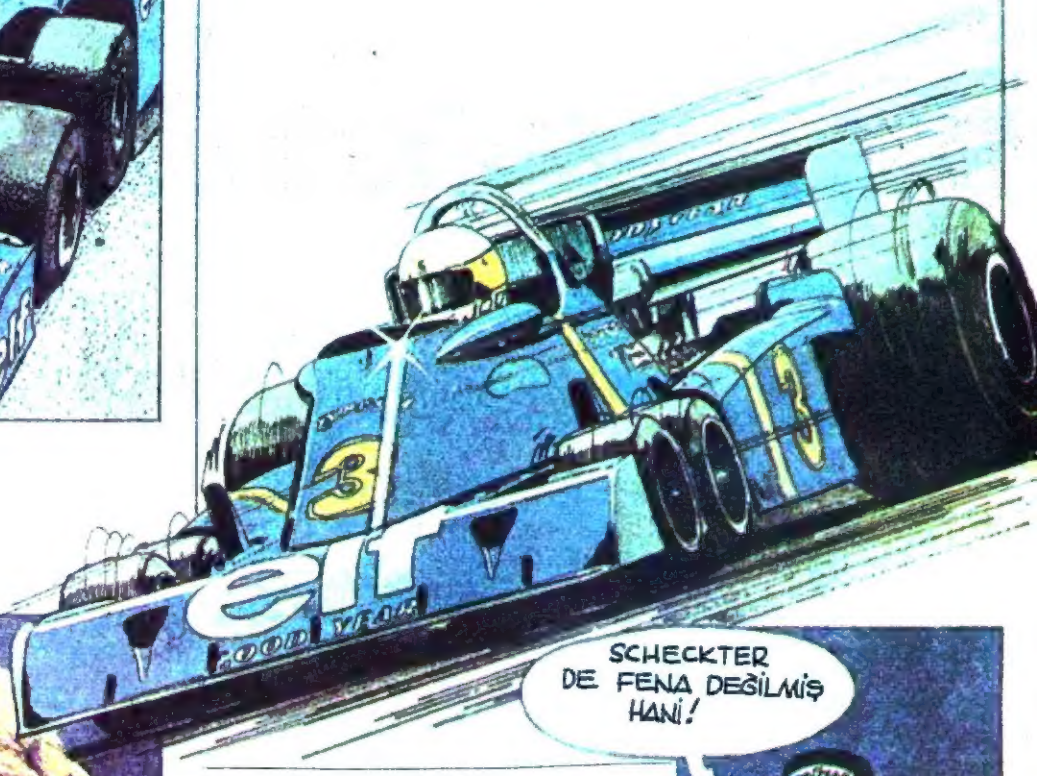

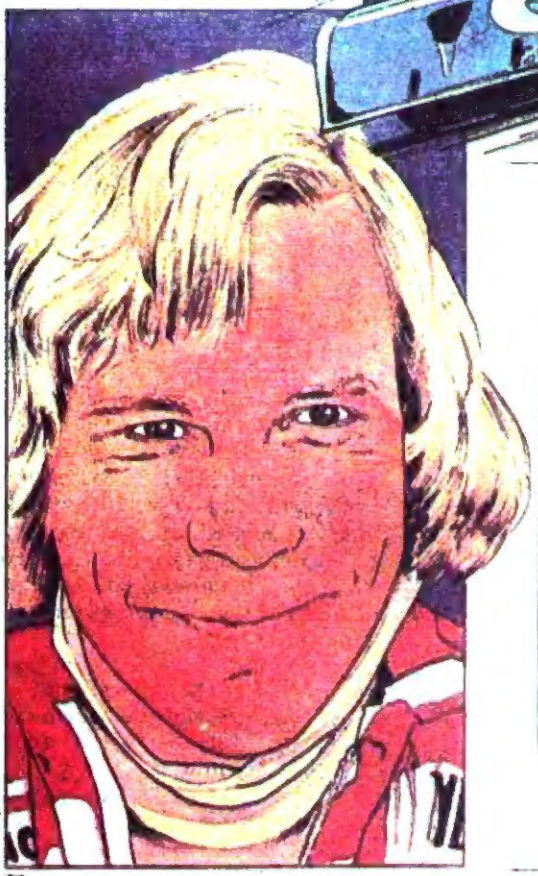

Zafer Tyrell'in, zafer Jody'nin! İsveç'ten yine bir kupayla dönülüyor eve! Lâf aramızda Andretti pes etmeseydi acaba bu sonuç olur muydu? Gerçek şu: Güçlü olan kazanır. İş bu kadar basit!

İşte yeni araba: Wolf WR 1, yapımcısı Harvey Postlethwaite'nin şaheseri. Ve yeni rakip: James Hunt. Niki Lauda bu mevsimde yok çünkü Nürburgring'deki kazanın çöküntüsü sürüyor.
Dünya şampiyonunun bir daha pistlere dönemeyeceğini düşünenleri şaşırtacak hızla Lauda kendine gelecektir. Bu arada epeyce antrenman alan rakipleri ile boğuşmak zorunda kalacağını gayet iyi bilmektedir Lauda. Yarış, işte budur!

Eskimo çocuklarına öğretmenlik yapmak, Amerikalı bir karı-koca için çok ilginç, duygu ve heyecan dolu bir görev...

JUAN MUNOZ

1. BERİNG BOĞAZINDA ESKİMO YAŞAMI

KÜÇÜK gemimiz, Nome kentinden hareket etmiş, King Island (Kral Adası)'na doğru ilerliyordu. Bu adanın bütün nüfusu 150 kişi kadardı. Kışı kendi adalarında geçirirler, yaz gelince hazırladıkları fok balığı dişinden eşyaları ve postları satmak üzere hep birlikte birkaç aylığına, Nome'a gelirlerdi. Şimdi sonbahardı. Kendi adalarına dönmek üzere bu gemiye binmişlerdi. Biz de onlarla gidecek, King Island'daki okulda o kış çocuklara öğretmenlik yapacaktık...

Karımla birlikte, sırtımızı denklerimize dayayarak, ısınmaya çalıştık. Kışın dokuz ay boyunca adaya gemi gelmeyeceği için, eskimolar bütün ihtiyaçlarını bu gemiyle götürüyorlardı. Hepsinin koca koca denkleri vardı!..

Sonunda geminin burnunda, King Island belirdi. Yüzölçümü iki mil kareden çok değildi ama, sipsivriydi!.

Doruğun yüksekliği 650 metre kadardı. Derken kışı geçireceğimiz köy de belirdi. Tepenin yamacına sarılmış, eğri büğrü birkaç ev. Görünen yapılardan yalnızca kilisenin ve okul binasının duvarları düzgün düşey doğrultudaydı!..

Karaya ayak bastığımızda, bizi köpekler karşıladı! Adalılar giderken, köpeklerini burada yalnız bırakıyorlardı. Onlar da yaz boyunca, adada avlanarak kendi yiyeceklerini kendileri bulmaktaydılar. Bunda hiç güçlük çekmedikleri belliydi. Hep bir ağızdan, koro halinde havlayarak bizi sevinçle karşılayan hayvanların hepsi semiz ve sağlıklı görünmekteydiler...

Eskimoların başlıca geçim kaynağı, avcılıktır. Resimdeki Eskimo kadınları bir fok balığının derisini yüzerken, köpekleri de onları izliyor.

İlk önce okula gittim. Üç katlıydı. Alt kat; atölye, depo ve motor odasıydı. Dar merdivenden ikinci kata çıktım. Bir tarafta geniş bir sınıf vardı. Öbür taraf ise, bizim yaşayacağımız yerdi. Oturma - yemek odası karışımı ve bir de mutfak. Çatı katında gene malzeme konacak yerler vardı. Orası aynı zamanda bizim yatak odamızdı! Acaba bu kış nasıl geçecek diye düşünmeye başlamıştık. Ama güleç yüzle, konuksever ada halkı, kışımızın unutulamayacak güzel bir anı olmasını sağladı!..

OKULDAN çıktığımda, ağır yükünü güçlükle taşımakta olan yaşlı bir kadın gördüm. Yardım etmeyi önerdim. Yükü sırtlayıp, köy sokakları yerine kullanılan

merdivenlerden çıkmaya başladım. Bir süre sonra ana merdivenden, yandaki duvarlardan birinin üzerine saptık. Burası bir yol gibi; ilerideki evlere uzanıyordu. Önümüze çıkan evlerin kimisinin altından, kimisinin üstünden; kiminin de çevresinden dolaşarak yaşlı kadının yaşadığı yere geldik.

Bu ev, ada halkının tipik evlerinden biriydi. Üzerinde durduğu bayırın eğimi 45 dereceye yakın olduğu için, evlerin arkaları kayalara dayalı, önleri ise direkler üzerine kuruluydu. Evin ön balkonu yerden 10 metre kadar yüksekteydi!.

Yaşlı kadın, bana alçak bir kapıdan içeriye girmem için işaret etti!. Bir yandan da girdiğimiz yerin, evin iki odasından biri olduğunu anlatıyordu. Bu birinci oda, genel ambar olarak kullanılmaktaydı. Hem yiyecekler, hem de av gereçleri burada tutuluyordu. Evin köpeklerinin yatma yeri de burasıydı!.

Arka taraftaki delik sayılabilecek kadar alçak kapıdan sürünerek, ikinci odaya geçti. Burası üç metrekare kadar bir yerdi. Tavanın yüksekliği ise 1.60 var yoktu. Aile burada yemek yiyor, uyuyor, kadınlar burada çalışıyordu.

Odalar genellikle, fok yağı lâmbasıyla, ara sıra da gaz sobasıyla ısıtılıyordu. Yataklar, gündüzleri devşirilip kenara yığılmaktaydı. Böylelikle kadınlar çalışabilmek için daha geniş bir yer kazanmış oluyorlardı!. O sırada bizi getiren geminin demir aldığını, neşeli düdük öttürüp, uğrayacağı öteki limanlara doğru hareket ettiğini duyduk. Artık istesek de, istemesek de King Island'da kalıyoruz demekti!..

Avlanan deniz aygırlarının derisini yüzmek hem güç, hem de eziyetli bir iştir.

Kardeşlerini sırtlarında taşıyan Eskimo kızları.

KIŞ boyunca, daha önce de söylediğim gibi; hiç sıkılmadık. Okulun açılmasından önceki günlerde, eşim Rie ile birlikte, ada halkıyla iyice tanıştık. Bizi rahat ettirebilmek için neleri göze almıyorlardı, bir bilseniz...

Halkın yüzde yetmişi İngilizce bilmiyordu. Yanlarında beyaz adamlar yokken, hepsi Eskimo dili konuşuyorlar, Birbirleriyle konuşurlarken *eskultea* sözünün sık sık geçtiğini duydum. Sonradan bunun, *öğretmen* anlamına geldiğini öğrendim. Anladığımıza göre, adanın 150 kişilik nüfusu hep birbirine akrabaydı!.. "Kocaman mutlu bir aile" deyimi burası için bulunmuş olmalı. Yaradılıştan mutlu olan adalı, bir kardeşe, yeğene ya da kuzene her zaman yardıma hazır. Bir çocuk hastalansa bütün akrabalar, yani bütün ada halkı ilgi gösteriyor!..

Bir gün okula, kusursuz İngilizce konuşan, Eskimo bir kadın konuk geldi. Daha önceki yıllarda öğretmenlerin kendisini "asistan" olarak çalıştırdığını söyledi. Adı, Barbara Kokuluk'du. Okumaya yeni başlayanlara öğretmenlik etmişti. Biz de hemen onu işe aldık.

Yaşa büyük olan çocukları ben, biraz küçükleri Rie, yeni başlayanları ise Barbara okutmaya başladı. Geleneğe uyarak, sınıfı, akşamları halka açık tutuyorduk. Haftanın bir gecesi oyun, bir gecesi okuma, bir gecesi dikiş, bir gecesi müzik gibi çalışmalara ayrılıyordu...

Nome'dayken, Rie ile birlikte kendimize parka yapmak üzere, ham Ren geyiği derileri satın almıştık. Oradaki yerlilerden birine bu derilerin nasıl tabaklanıp, hazırlanacağını sordum. Öğrenmek için klübe gelmemi önerdi.

Birlikte, küçük bir tünelin ağzına yürüdük. "Başını vurma" diye, uyardı beni! Sonra eğilip, karanlık deliğin içinde görünmez oldu! Peşinden girdim. Bir on metre kadar ilerledik. İlerde, tünelin tavanındaki bir delikten ışık geliyordu. Rehberim kendini delikten yukarı çekerken, ışık biraz kararttı. Ben de yukarı çıktım.

Kendimi geniş bir odanın ortasında buldum. Köşedeki paslı sobadan baş-

Eskimolar, kalın buz tabakasında bir delik açarak, alttan geçen balıkları yakalamaya çalışırlar (üstte). Deniz aygırlarının derisi yüzüldükten sonra kurutularak, satışa çıkarılır (altta)...

ka pek bir eşya yoktu burada. Erkekler yerlere oturmuş, çalışıyorlardı. Kimi fok dişi yontuyor, kimi deri tabaklıyordu...

Beni de oturttular. Rehberimin, deri tabaklayışını izlemeye başladım. Derileri suya koymuş, 24 saattir bekletmişti. Yalnız alt yüzünü ıslatmamı, tüylü kısma su değdirmemeye dikkat etmemi öğütledi. Islak deriler yumuşamış, eskiden sertken, şimdi kolayca kıvrılabilecek duruma gelmişti.

Benim şaşkın bakışlarım altında deriyi, kılları yere gelecek biçimde yaydı ve üzerine un serpmeye başladı. Onun, çok su emeceğini söylüyordu. Sonra eline bıçak gibi sert bir çubuk aldı, düzenli hareketlerle kazımaya koyuldu. Böylelikle, deriye yapışmış et, yağ ve pisliklerin hepsini çıkarıyordu. Bu iş bittikten sonra, deriyi yer yer parmaklarının arasına alıp, kıvıra kıvıra, uva uva yumuşattı. Ben izliyordum ama, bu iş uzun sürdüğü için sıkılmaya başlamıştım. Bana, bunun böyle süreceğini, en sonunda bir kazıma daha yapılacağını anlattı. O sırada bir Eskimo, elime bitmiş bir deri tutuşturdu. Şaşkınlık ve beğeni yüzümden okunuyor olmalı ki, Eskimo'nun ağzı, kulaklarına vardı... Mağazalardan alabileceğimiz tabaklanmış deriler kadar yumuşacıktı gerçekten. Eve döndüm, satın almış olduğum derilerle ben de şansımı denemeye niyetliydim.

BUZ gibi bir aralık sabahı, okulun balkonunda durmuş, bir dostla çene çalıyordum. Bana, okyanusun az ilerisinde cam gibi, hareketsiz su yörelerini gösterdi. "Aşağıda buz oluşuyor" dedi. "Yarın orası donar!"

King Island Eskimolarına göre; buz denizin dibinde oluşup, sonradan yüze fırlarmış. Ama beni asıl şaşırtan şey, ertesi gün oraların gerçekten buz olmasıydı. Akşama doğru göz alabildiği kadar bir alan, ince bir buz tabakasıyla kaplanmıştı bile! Kış gelmişti artık...

Gündüzler iyice kısalmıştı. Burası, kutup paraleline pek yakın olduğu için aralık ayında güneş, ancak üç saat kadar parlıyor, öncesinde ve sonrasında da birer saatlik alacakaranlık süresi bulunuyordu. Haziranda, biz oradan ayrılırken, tam anlamıyla hiç karanlık olmadığını gördük. Güneş ufukta bir süre görünmez olduktan sonra, bir - iki saatte tekrar yükseliyordu.

Oluşan buzun, insan ağırlığını taşıyacak kadar güçlendiği ilk gün, bütün avcılar buza çıktı!..

Sürecek

GERİ TEPEN SİLAH

Yerliler, avcıyı kurtarmak için mızraklarla harekete geçtiler. Ama bu saldırının Büyük Beyaz Avcı'nın hayatına ***malolacağını anlayamadılar...***

ÖĞLENDE yakıcı bir güneş çıkıyor. Kafatasının içinde, insanın beynini kaynatan bir tropikal güneş! Yerden çıkıp büyüyecek ve gereken her bitkiyi kurutan bir güneş. Pek derin olmayan her su birikintisini bir kaç saatte kurutan ve geride bir buz tabakasından başka bir şey bırakmayan güneş... Evet hava, gözlerimin önünde hareket eniyor. Işığın deniz üzerinde yansıması, göz bebeklerimi yakıyor!.. Güç bir yolculuk olacak bu. Belki de çoğumuz, çevre köylerde yaşayan on bir zavallı yerli gibi, bu canavar boa yılanının kurbanı olacağız..."

Ünlü vahşi hayvan avcısı Jameson Duncan'ın, 1952 yılının sonbaharında, yukarı Amazon'un yaklaşık tüm köylerini dehşete düşüren dev boa yılanını öldürmek için çıktıkları yolculukta tuttuğu güncesinin ilk ve son sayfaları bunlar!..

Jameson Duncan, Güney Amerika'nın adeta sarmaşıklarla örtülü tropik ormanlarında yıllar yılı avlanmıştı. Pumalar, tapirler, şinşillalar, aligatörler; Dunca'nın en değerli avları arasındaydı. Yerliler ona; "Büyük Beyaz Avcı" diye ad takmışlardı. İtalyan bir baba ile Fransız anneden doğan Duncan'a gerçekten yakışıyordu bu ad. O kadar cesurdu ki, bir keresinde koca bir aligatörü tek başına haklamıştı!.. İşte yalnızca bu nedenle, dev boa yılanını öldürmek için, yerlilerin kurduğu ekibe başkanlık ediyordu. Ama bu av, Büyük Beyaz Avcı'nın son avı olacaktı!..

BİRİNCİ gün, ormanın içerlerine kadar ilerlediler. Yerlilerin bir bölümü, ellerindeki dev palalarla önden giderek ağaçları kesiyor, böylece geriden gelenlere yol açıyorlardı. Ama kızgın güneş ve tropik orman bitkileri hızlı ilerlemelerini engelliyordu...

İkinci günün sonunda, boa yılanının en son görüldüğü yere ulaştılar. Büyük Beyaz Avcı:

"Burası kamp kurmak için çok uygun", dedi. "Hem su kenarı, hem de içerden oldukça uzak. Hiç olmazsa bu geceyi örümceklerden uzak geçirelim..."

Amazon örümcekleri, dünyanın hiçbir yerinde yaşayan örümceklere benzemiyorlardı. Yüksek ağaçların tepelerinde yaşıyorlar, altlarından geçen hayvanların üzerlerine atlayıp, derilerine yapışıyorlardı. Tabii sırtına yapışan örümcek hayvan, acı can çeke çeke ölüyordu. Aynı şey insanlar için de geçerliydi. Önce dayanılmaz bir acı, ardından da ölüm.

Üçüncü gün, yılana biraz daha yaklaştılar. Sanitas de Hidalgo köyüne saldıran canavar, su kenarında çamaşır yıkayan yerli kadınlarına saldırmış, üçünü de oracıkta öldürmüştü! Grubun başkanı Jameson Duncan yerlileri toplayıp,

Yılana yem olan kadınlarınız için çok üzüldüğünüzü biliyorum. Ama inanın ki, çok kısa bir süre sonra onu yakalayıp, köyün şu direğe aşacağız!.."

"Şima Liga, kutanga. "diye seslendi büyücü." Onu bize kötü ruhlar yolladı. Köyün en genç kızını ona kurban etmezsek, o canavardan asla kurtulamayız. Büyük Beyaz Avcı yanılıyor!

Duncan sinirlenmişti. Ortalığı yatıştırmazsa, zavallı bir genç kız kurban edilecekti.

"Hayır, inanmayın ona, "diye bağırdı!" Siz hiç benim yalan söylediğimi gördünüz mü? Size söz veriyorum ki, en geç iki gün içinde o yılanı yakalayacağım'!.."

BÜYÜCÜNÜN konuşmasıyla alevlenen halk, biraz yatışır gibi oldu. Bu fırsatı kaçırmak istemeyen Duncan, konuşmasını sürdürdü:

"Eğer ona bir şey kurban etmek istiyorsanız, en besili keçilerinizden iki tanesini buraya getirin. Yılana tuzak kuracağız..."

Kalabalıktan, "Utanga, kala, kala", diye sesler yükseldi. Duncan çevresindekilere sezdirmeiden güldü. Amazon köylerine gire çıka, onların dillerini de iyice öğrenmişti. Bunun yararını ilk kez görüyordu. Kızı kurtarmıştı !..

Az sonra birkaç yerlinin sürüye sürüye iki keçi getirdiklerini gördü. Artık o canavarı rahatlıkla yakalayabilirdi.

Yerlilere, "Buraya getirin" diye seslendi. "Onları köyün dışındaki bir ağaca bağlayıp pusuya yatacağız. Ergeç birkaç gün içinde yılan buraya gelecektir..."

Beşinci ve altıncı günler çok sakin geçti. Gözcüler yerlerini almışlar, yılanı bekliyorlardı. Büyük Beyaz Avcı ise, bütün gün çadırında oturup, yanında getirdiği kitapları okudu. Ama nedense, güncesine not tutmayı unuttu. Aslında köyde onu yakından tanıyan biri olsa, bu garipliği hemen sezerdi. Çünkü Duncan, çok düzenli biriydi. Ne kadar kötü koşullar altında olursa olsun, güncesine not düşmeyi hiç unutmazdı. Bu, ta küçüklüğünden beri böyle süregelmişti.

YEDİNCİ gün, beklenen gündü. Dev boa yılanı avlarını haklamak için sabahın erken saatlerini seçmişti. Canavarın keçilerden birini yakaladığını gören gözcüler, bir koşuda gidip Büyük Beyaz Avcı'yı uyandırdılar. Duncan, gözlerini açıp da, karşısında telaşla bağırıp çağıran suratlar görünce şaşırdı!"Ne oluyor? Beni neden uyandırdınız?" diyebildi. Yerliler:

"Malan işu ubu ubu" diye bağırınca, Duncan nelerin döndüğünü anladı. Dev boa, keçilere saldırmıştı!..

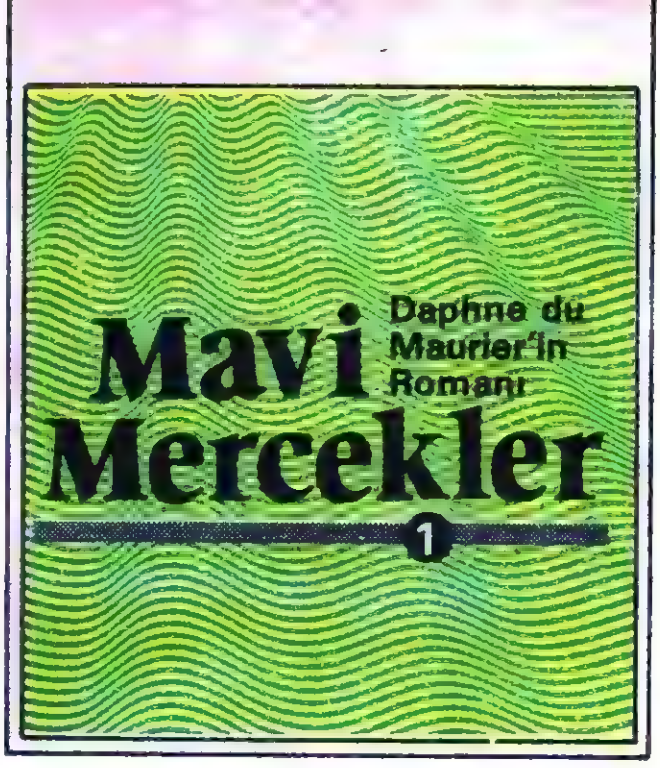

"YARIN sizi görebileceğim," dedi Marda West, hemşireye. "Heyecanlı mısınız?"

Soran, Hemşire Ansel'in yumuşacık, fısıltı tonundaki sesiydi.

Marda bu sesi gündüzleri hiç duyamıyordu. Ama gece olunca bir huzur ve rahatlık duygusunun yanı sıra, Hemşire Ansel de çıkagelirdi.

İlk günlerde Marda'nın gözleri çok acımış, çok yanmıştı. Hemşire Ansel ona ilaçlar hazırlamış, o tatlı sesiyle öğütler vermiş, yardımlar etmişti. İlaç bardağını Marda'nın ağzına doğru tutarken, "Artık pek bir şey kalmadı," derdi ona. "En kötüsü bekleme dönemidir."

Marda, yatağının yanındaki zili çaldığında Hemşire Ansel hemen gelirdi. "Amma uzun bir gündü," diye yakındığı zaman Hemşire Ansel, "Uyuyamıyor musunuz?" diye sorardı. "Size bir ilaç vereyim de, gece öyle uzun gözükmesin bari."

Hastanede dördüncü haftası dolarken Marda, Hemşire Ansel'e, "Ben taburcu olduğumda benimle birlikte eve gelir misiniz?" diye sormuştu. "Hiç değilse bir haftalığına? Büyük yardımınız olur."

Yumuşak ses, "Gelmemi ister misiniz?" demişti o zaman.

Ertesi gün Marda'nın kocası Jim ziyarete geldiğinde ona da durumu anlatmıştı Marda. "Ben taburcu olurken Hemşire Ansel de benimle eve gelecek," demişti. "Onu ben davet ettim. Bir hafta bana o bakacak."

Jim "olur" derken sesinde bir gariplik vardı. Şaşırmış mıydı? Memnun olmamış mıydı? Para... para mı sorundu yoksa? Belki de Marda'ya kendisi bakmak istemişti.

"Heyecanlı değil misiniz?" diye soruyordu Hemşire Ansel.

"Yarın yeniden doğacağım. Dünyanın neye benzediğini unutmuş gibiyim."

"Harika bir dünya," dedi Hemşire. "Siz de epey özlemiş olmalısınız."

Marda düşünüyordu. "Hâlâ gözlerinin üzerindeki sargıyı hissedebiliyorum," diyordu kendi kendine. "Yarın onu çıkarıp, gözlerine lens takacaklar. Yarın! Önce küçük mavi lensleri takacaklar, onlarla tekrar görebileceğim."

Sonra gene Hemşire Ansel'e seslendi: "Yarın artık yalnızca bir ses olmaktan çıkacaksınız. Bir kişi olacaksınız."

"Şimdi kişi değil miyim?"

"Tabii kişisiniz. Ama o zaman farklı olacak. Neye benzediğinizi hiç bilmiyorum."

"Elinizle dokunup bana bakın," dedi Hemşire Ansel.

Marda ellerini onun yüzünde hafifçe kaydırdı, sonra güldü. "Hiç yararı yok. Bir şey anlayamıyorum."

"Artık uyuyun, Bayan West. Yarın çarçabuk gelecek. Bir şey isterseniz zili çalın."

"Teşekkür ederim. İyi geceler."

Hemşire Ansel kapıyı kapadığında Marda kendini dünyada yapayalnız hissediyordu her akşam.

"Günaydın, günaydın. Ne güzel bir gün!"

Artık sabah olmuştu. Hemşire Brand odaya bir temiz hava akımı gibi girdi.

Bu odaya güneş ışığını hep o getirirdi. Hemşire Brand oradayken hüzüne, üzüntüye yer yoktu. O, açılmış pencerelerin, mis gibi kokan çiçeklerin insanıydı.

"Bugün beni görebileceksiniz," dedi Marda'ya. "İlk kötü sürpriziniz ben olacağım." Sonra güldü.

AZ sonra doktor geldi, Marda'nın başındaki bütün sargıları çıkardı. Gözlerine bir şeyler yaptı. Hiç acımadı. Derken gözlerinde bir şeyin kaydığını hissetti. Soğuk bir şey.

"Yarım saat kadar pek farkını anlamayacaksınız," dedi doktor. "O süre içinde sakin yatmanızı istiyorum."

"Hiç kıpırdamam."

"Ondan sonra görüntüler netleşecektir."

Marda sonunda cesaretini toplayıp sordu. "Ne kadar görebileceğim?"

"Her şeyi Ama henüz renkleri göremeyeceksiniz. Yani renksiz gibi göreceksiniz. Bu taktığım mercekler mavi. Bunlar gözünüzde yalnızca birkaç gün kalacak. Sonra bunları çıkarıp lensler takacağız."

Doktor güldü. Memnun gibiydi.

Hemşire Brand'le doktor dışarıya çıkınca Marda kendini yastıkların üstüne bıraktı ve bekledi. Yavaşça... ama çok yavaşça, gözlerindeki bulutlar dağılmaya başladı. Önce sandalyeyi gördü. Başını çevirdi. Karşısındaki şekil ağır ağır bir pencere kılığına girdi. Önünde çiçekler vardı.

Duncan, tüfeğini kapıp çadırdan dışarı çıktı. Köy halkı, "Işu ubu ubu, dode mala" diye bağırıyor, oradan oraya koşturuyordu. Aslında yılan keçilere değil de köye saldırsa, bu kargaşada kuşkusuz herkesi öldürebilirdi.

Fazla vakit geçirmeden onu öldürkalırsam, bu köyün yerinde yeller esecek..."

Büyük Beyaz Avcı yanılıyordu. Bu kez karşısında çok güçlü bir rakip vardı. Tüfeğini kurup, su kenarına indi. Yerliler yılandan çok korktukları için, onu yalnız bırakmışlardı. Yaşamı boyunca yalnız avlanmaya alışmış Duncan için, bunların pek önemi yoktu. Yılanı öldürdüklerine göre, nasıl olsa birkaç saat içinde onu vurabilirdi.

Duncan tam, "Buralarda bir yerde olmalı" diye düşünürken, bacaklarına bir şeylerin sürtündüğünü sezdi. Tüfeğini doğrultup geriye döndü ama geç kalmıştı. Dev boa yılanının güçlü kolları Duncan'ı ayaklarına dolanıp, onu yere çekti!.. O kadar hızlı hareket etmişti ki, avcının tüfeği elinden düştü. Bütün gücünü kullanarak tüfeğe uzanmak istedi. Ama yılan o kadar güçlüydü ki, Duncan'ı sürüyüp gölün içine çekmeye başladı. Birkaç dakika sonra ise, durum daha

Bunları Jim getirmişti. Canı ağlamak istiyordu. Derken her şey gözükmeye başladı. Bir masa, ilâç bardağı, kapı.

"Bana yalan söylememişler," diye düşündü. "İşte oldu. Doğruymuş."

Renk hayatta ne kadar önemliymiş meğer. Mavi lenslerden her şey yumuşak bir gölgenin içindeymiş gibi gözüküyordu. Evet, yeniden doğmuştu. Dünya önce kendisinden kopup gitmiş, şimdi ise geri gelmişti. Odanın çevresine bakındı. Orada saatlerce yatıp böyle bakınmaya hazırdı...

Dışardan hemşire Brand'ın sesini duydu. Başını çevirip kapıya doğru baktı.

Marda tekrar güldü. Doktor şaşakalmıştı. Konuştuğunda onun da sesi biraz soğuk çıktı.

"Nasıl? Şimdi memnun musunuz?"

Hemşire Brand elinde bir bardak sütle içeriye giriyordu. Ama kafası asla bir kadın kafası değildi. İnekti... Bir kadın vücudunun üzerinde bir inek başı. Gözler iri, yumuşak, ama inek gözleriydi. Burun yassıydı. Geniş ve nemliydi. Bu kafanın üzerinde de hemşire kepi duruyordu.

"Kendinizi çok garip hissediyor olmalısınız."

Gülüş bir kadının gülüşüydü. Bir hemşirenin gülüşü. Daha doğrusu Hemşire Brand'ın gülüşü. Sütü yatağın başucundaki masaya bıraktı. Marda hiçbir şey söylemedi. Gözlerini kapadı, tekrar açtı. İnek başı hâlâ karşısındaydı.

"Söyleyin bakalım," dedi hemşire Brand. "Her şeyi görebiliyor musunuz? Renklerin dışında?"

Hemen cevap vermemek gerekirdi. Marda elini süt bardağına uzatıp aldı, biraz içti. Bu gerçek bir baş olamazdı. Maskeydi herhalde. Yapma bir kafa... Evet. Hemşire Brand, her nedense bir inek kafası takmıştı başına. Bu maskenin bir nedeni olmalıydı. Belki de bir tür deneydi bu. Marda'nın gözündeki lensleri denemek istiyorlardı.

Hemşire'nin başı inek kafası görünümündeydi...

"Çok iyi görüyorum," dedi. "Ya da bana öyle geliyor."

İnek başı onu seyrediyordu. Üzerinde hemşire kepiyle. Eğer bu bir maskeyse, boyunla birleştiği yer neredeydi?

"Çok emin görünmüyorsunuz," dedi Hemşire Brand. Konuşurken ağzı iki yana oynuyor, sanki ot çiğniyordu. "Bir terslik mi var?"

"Yüzünüz," dedi Marda.

"Eh, Tanrı beni böyle yaratmış. Belki bu işleri biraz daha iyi yapsa dünya daha hoş olurdu."

Hemşire, yani inek, pencereye yürüdü, kanadı tuttu, açtı. Parlak ışık odanın içine doldu. Maskenin boyunla birleşmesi gereken yerde çizgi falan yoktu. Bu baş, bu bedenden çıkıyordu.

"Kabalık etmek istemem ama, bu durum gerçekten garip," dedi Marda.

Daha o bu sözleri açıklamaya fırsat bulamadan kapı açıldı, doktor odaya daldı.

Evet, bu kesinlikle bir tür test, ya da deney olmalıydı. Marda doktorun, "Merhaba, durum nasıl?" diyen sesini hemen tanımıştı. Ama giydiği koyu renk gömleğin üzerinde bir köpek başı vardı. Küçük, sivri, dik kulaklar, parlak, canlı gözler. Köpek dönüp alçak sesle ineğe bir şeyler söyledi. Bu sefer Marda kendini tutamayıp güldü.

Hemşire Brand, "Bayan West durumu çok komik buluyor," dedi. Ama sesi iyice soğuktu.

"Çok iyi," diye karşılık verdi doktor. "Hastanede yatanlar hüzünlü olmamalı öyle değil mi?"

YAKLAŞIP Marda'nın gözlerine dikkatle baktı. Marda hiç kıpırdamadı. Maske değildi bu adamın başındaki: Gerçek bir kafaydı. Bir kulağı siyah, öteki beyazdı. Burun durmadan havayı koklayıp duruyordu. Marda tekrar güldü. Doktor şaşalamıştı. Konuştuğunda onun da sesi biraz soğuk çıktı.

"Perşembe günü gelip lensleri değiştireceğim," dedi. "Hemşireler gözlerinizi günde üç kere yıkayacaklar. Siz kendiniz dokunmayın. Ve lensleri de oynatmayın. Oynatırsanız, bir daha hiç göremeyebilirsiniz."

(Adam sanki, "oynatırsanız sizi ısırırım diyordu.")

SÜRECEK

da kötüydü. Canavar bütünüyle, Duncan'a sarılmıştı! Sadece başı, avcının elindeydi...

HAREKET etmezse belki kurtulabilirdi. Çünkü yılan ıslak ve yapışkan vücudunu o kadar kötü biçimde sarmıştı ki, taşla öldürmeye kalksa, hayvan can havliyle kendini daha da kasacak, kaburgalarını kıracaktı.

Büyük Beyaz Avcı'nın geri dönmediğini gören yerliler, toparlandıktan sonra onu aramaya karar verdiler. Birkaç dakika sonra, acı gerçeği görebildiler.

Yerlilerden hiçbiri, boa yılanının nasıl avlanması gerektiğini bilmiyordu. Bunun için, ellerindeki mızraklarla yılana saldırmaya başladılar. Yılanı öldürüp, Büyük Beyaz Avcı'yı kurtarmayı umuyorlardı. Tabiî düşündükleri olmadı. Sırtına birkaç mızrak saplanan yılan, kendini daha da kastı. Büyük Beyaz Avcı içinse, yapılacak bir şey yoktu artık. Az sonra yılanın başını tutan eli de gevşedi. Ve...

Tüm Amazon kabileleri arasında âdeta efsaneleşmiş bir adam için hazin bir sondu bu!.. Sanitas de Hidalgo köylülerinin onu kurtarmak için başlattıkları saldırı geri tepmişti!... Büyük beyaz Avcı da, dev yılanın kolları arasında son nefesini vermişti!...

O GÜN DE BAŞKA BİR KABİLEDEN YABANCI BİR MAYMUNUN ÖLDÜRÜLMESİNİ KUTLUYORLARDI.

ERKEK GORİLLER DAVULUN ETRAFINDA SIRALANDILAR. DAVULUN ÖNÜNDE İÇ YAŞLI DİŞİ GORİL OTURUYORDU. ELLERİNDE KISA VE KURU DALLAR VARDI.

AY GÜMÜŞ RENKLİ IŞIĞINI AĞAÇLARIN TEPELERİNDEN GÖNDERİNCE...
...DİŞİ GORİLLER SOPALARIYLA DAVULA VURMAYA BAŞLADILAR. ORMAN DAVULUN GÜMBÜRTÜSÜYLE İNLİYORDU...

BÜTÜN VAHŞİ HAYVANLAR DA DURUP MAYMUNLARIN BU GARİP TÖRENİNİ DİNLİYORLARDI...

DAVULLAR İYİCE COŞUNCA, KERŞAK ORTAYA ATLADI. DİMDİK DURDU. YUMRUKLARINI GÖĞSÜNE VURUYORDU... SONRA KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATTI!
ÖLDÜRÜLEN GORİLİN ÇEVRESİNDE DÖNMEYE BAŞLADI. ÖTEKİ ORANGUTANLAR DA ORTAYA FIRLADILAR. KRALLARININ ÇIĞLIĞINI TEKRARLAYIP, DANS ETMEYE BAŞLADILAR...

BİRAZ SONRA KOCA ORMAN, DANS EDEN ORANGUTANLARIN SEVİNÇ ÇIĞLIKLARIYLA İNLİYORDU. TARZAN DANS EDENLERİN ARASINDAYDI. TERLİ VE ATLET YAPILI VÜCUDU AY IŞIĞINDA PARLIYORDU.

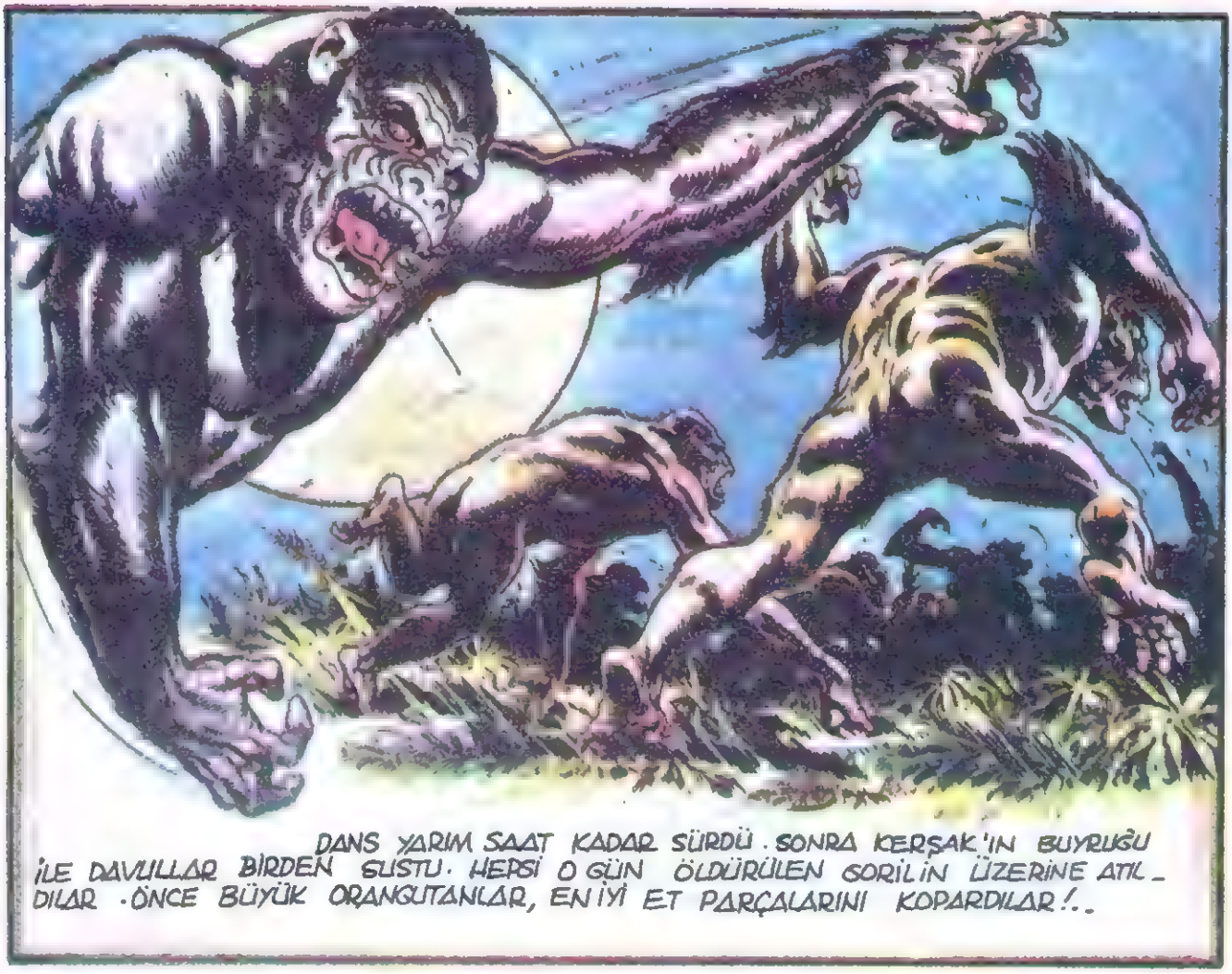

DANS YARIM SAAT KADAR SÜRDÜ. SONRA KERŞAK'IN BUYRUĞU İLE DAVULLAR BİRDEN SUSTU. HEPSİ O GÜN ÖLDÜRÜLEN GORİLİN ÜZERİNE ATILDILAR. ÖNCE BÜYÜK ORANGUTANLAR, EN İYİ ET PARÇALARINI KOPARDILAR!..

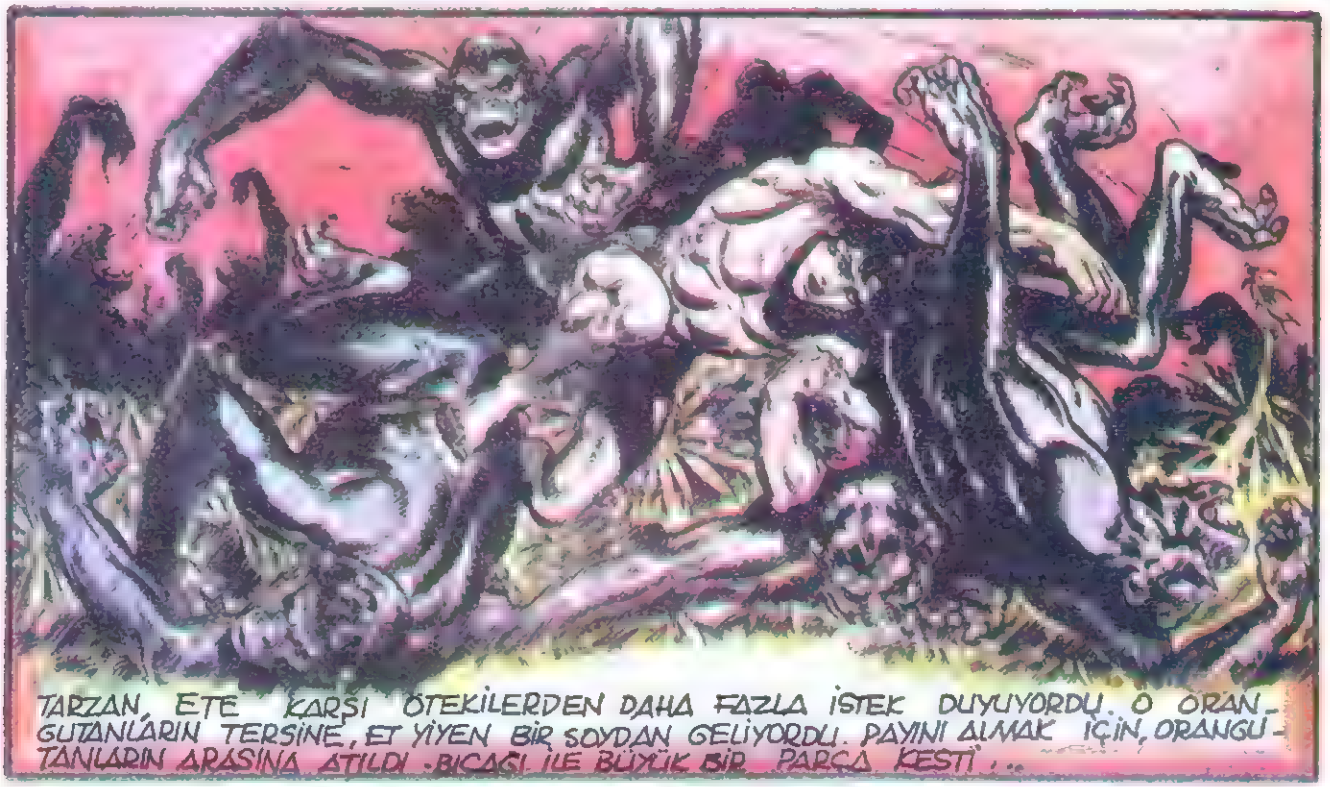

TARZAN, ETE KARŞI ÖTEKİLERDEN DAHA FAZLA İSTEK DUYUYORDU. O ORANGUTANLARIN TERSİNE, ET YİYEN BİR SOYDAN GELİYORDU. PAYINI ALMAK İÇİN, ORANGUTANLARIN ARASINA ATILDI. BIÇAĞI İLE BÜYÜK BİR PARÇA KESTİ...

SÜREÇLER

ARMAĞAN YAĞMURU

Her hafta Kitaplar, Bisikletler, Televizyonlar, Futbol Topları dağıtıyoruz

"Armağan Yağmuru"nda bundan böyle 1-4 kuponlara kitap, 1-6 no.lu kuponlara futbol topu, 1-8 no.lu kuponlara bisiklet, 1-12 no.lu kuponlara da televizyon dağıtacağız.

Her "Armağan Yağmuru"nun dağıtımından sonra yenilerinin çekilişleri için kupon no,ları yine (1)'den başlayacak ve böylece sürecek.

"Armağan Yağmuru" kur'alarına katılmak üzere bize gönderdiğiniz zarfların üzerine, hangi kur'aya katılmak istiyorsanız onun adını ve kendi ad ve adresinizi yazmayı unutmayın.

BU HAFTA
FUTBOL TOPU KAZANAN OKURLARIMIZ

Mehmet Azmi Demircioğlu (Ankara)
Tülin Hamutçu (İstanbul)
Özkurt Çorumluoğlu (Karabük)
Mustafa Gökçe Demirkol (İzmir)
Duran Atabay (Kırşehir)

FUTBOL TOPU KUPONLARINIZI GÖNDERİNİZ

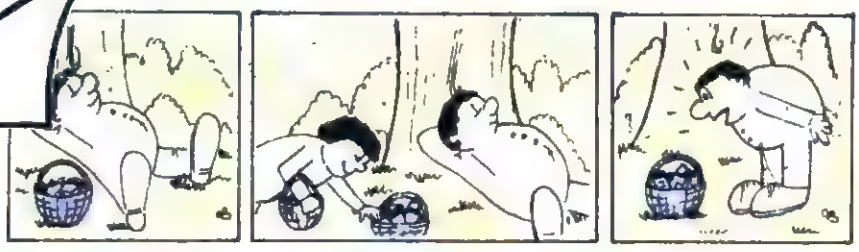

TOMBUL'UN BAŞINA GELENLER

YEMESİNİ ve uyumasını çok seven Salih'e herkes, "Tombul Salih" derdi.

Tombul Salih, açlığa ve uykusuzluğa dayanamazdı. Hiçbir işi tam yapmaz, ya acıktığından, ya da uykusunun geldiğinden yakınırdı. Zavallı annesi bir işi yaptırdığına, yaptıracağına pişman olurdu. "Bir daha iş yaptırmayacağım", diye kaç kez kendi kendine söz verdiyse, evin tek çocuğu olan Tombul'a işi düşerdi.

Bir gün annesi Tombul'u pazara gönderip, listesini yaptığı sebzelerden almasını istedi. Binbir nazla yola koyulan Tombul, dönüşte bir ağacın gölgesine oturdu. Oturdu ama, oturmasıyla uyuması bir oldu.

SAATLER birbirini kovalarken evde annesi, Tombul'u merak ediyor, yakınlarındaki hırsız da fırsat kolluyordu. Bir sepet dolusu sebzelerle, boş konserve kutularını değiştiren hırsız, kendi kendine Tombul'un haline gülüyordu...

Uykudan uyanan Tombul, havanın kararmak üzere olduğunu görünce, telaşla yerinden fırladı. Bir de ne görsün: Sepet boş konserve kutularıyla dolu değil mi?

Evde annesinden babasından azar işiteceğini düşünerek yola koyulan Tombul, o akşam aç kalınca bir daha böyle bir şey yapmayacağına karar vererek, yeniden uykuya daldı.

Serdinç HALLAÇ (Adana)

YILDIRIM TEĞMEN

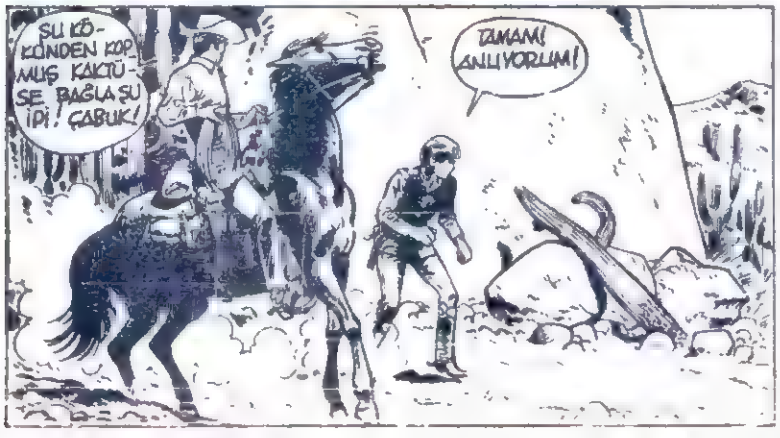

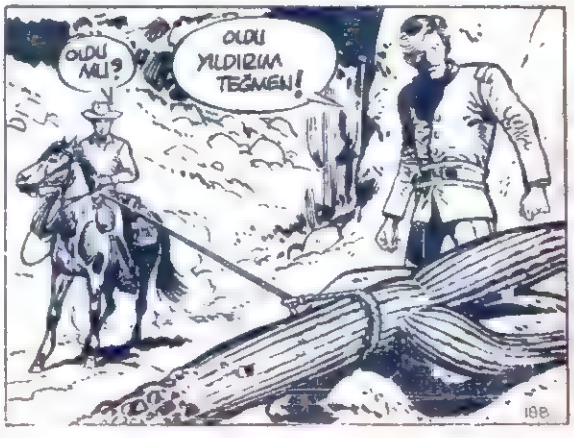

ÇABUK ŞU KAYALARIN ARDINA GİZLEN! APAÇİLER YAKINLAŞTI.
HAYDİ YALLAH!
PFAFF!
BU TOZ BULUTU İÇİNDE ATIN SAHİPSİZ OLDUĞUNU ANLAMAZLAR BİLE! ŞİMDİ KUŞ GİBİ GİDER APAÇİLER DE PEŞİNDEN.
YILDIRIM TEĞMEN ÇABUK!
TAMAM... GELİYORLAR!
19A
KIZILDERİLİLER, BOĞAZLARINI YIRTAR CASINA NARALAR ATARAK, BİNİCİSİ OLMAYAN ATIN PEŞİNE DÜŞMÜŞLERDİ. KAKTÜS'ÜN ÇIKARDIĞI TOZ BULUTUNA ALDANMIŞLARDI.
BU İŞ OLDU! DELİ GİBİ GİDİYORLAR TUZAĞI ANLAMADILAR
YAŞ!
UZAKLAŞTILAR... HADİ YOLA KOYULALIM!
DUR! BOĞAZDAN BİR SES GELİYOR! DÖRT NAL BİR AT...
EVET... BİRİ ARKADA KALMIŞ.
BUNU BİZE ŞEYTAN GÖNDERDİ. HEMEN CEKETİNİ ÇIKAR VE DEDİĞİMİ YAP!

(*) İÇ SAVAŞ BİR SÜRE ÖNCE BİTMİŞTİR...

SÜRECEK

GÖRÜNMEYEN HIRSIZ

ENID BLYTON'un romanı

Resimler: Semih Poroy

TOMBİK, yukardaki yatak odalarından birinin kapısında kocaman bir eldiven izi gördü. Defterindeki çizimle karşılaştırdı. Çizimler aynıydı. Acaba bahçede ayak izleri var mıydı? Onlara bakmaya gideceği sırada Kaplan Polis'in geldiğini görmüştü.

Neyse, Kaplan eli boş dönünce Tombik, rahatça araştırmak olanağını buldu. Hırsızın mutfak kapısından girdiği kesindi. Ordan çiçek tarhına doğru yürüdü. Çiçek tarhı, Bayan Aysu'nun oturma odasının yanındaydı. Tarhın üzerinde kocaman ayak izleri vardı. İzleri karşılaştırmak için defterini açtı. Aynı olduklarını gördü yine.

Hırsız pencereden Bayan Aysu'nun uyuyup uyumadığına bakmış olacaktı. İkinci tarhın üzerindeki izler de ötekilere uyuyordu. Eldiven ve ayak izleri, boğuk öksürük... Aynı... Dün Yeşil Konak'ta gördüğü büyük yuvarlak iz de var mıydı acaba? Dikkatle aradı ve buldu! Epeyce silikti gerçi. Çapraz çizgiler de güçlükle görülüyordu. Bu iz, mutfak kapısına giden tozlu yolun üzerindeydi. Oraya bir şey konmuştu, ama neydi? Her şeyin yinelenmesine şaşarak yazılı kâğıt parçaları da aradı, ama bulamadı.

İçeriye dönerken Bayan Salkım öfkeyle konuşuyordu:

"Bay Kaplan telefon etti şimdi. Hırsızlığın gerçek olup olmadığını soruyor. Delirmiş bu adam!"

"Biraz, şeycedir..." dedi Tombik neşeyle. "Gelirse, benim işin peşinde olduğumu söylersiniz. Hiç kaygılanmasın!"

Bayan Salkım, Tombik'e aptal aptal baktı. Hırsızlar, gelip dönen polisler, polisçilik oynayan çocuklar...

KAPLAN Polis yeniden geldi. Biraz utanmış gibiydi. Onu içeriye alan Bayan Salkım kızgındı.

"Umarım sizi çok bekletmedim," dedi Kaplan. "Acele işim vardı da... Sahi, şu şişman çocuk gitti mi?"

Bayan Salkım soğukça bir sesle: "Hayır, burda..." dedi. "Çevreyi araştırıyor. Çalışırken rahatsız edilmek istemediğini söyledi. Sanırım, bulacak çalınan mücevherleri."

Kaplan, mosmor kesilerek arka tarafa doğru yürüdü. Dar yolda ayak izlerini inceleyen Tombik'le karşılaştı.

... Birden üç çocuğun kendisine baktıklarını görünce...

"Senden kurtulamayacağım galiba delikanlı! Her yerde karşıma çıkıyorsun. Toz ol! Senin yapabileceğin hiçbir şey yok burda..."

"Yanılıyorsunuz Bay Kaplan. Komşu beni yardıma çağırdı. Bazı ipuçları buldum."

Konuşmayı işiten Ertek ile Yonca koşarak geldiler. Aralarında bir gülüşme oldu.

Kaplan öfkeyle bağırdı:

"Siz de mi buradasınız? Her işe burnunuzu sokuyorsunuz! Hadi, toz olun! Köpeğinizi de alın! İşimle başbaşa kalayım."

Bobi, Kaplan Polis'in ayakları arasında sevinçle dolanıyordu. Kaplan mutfağa girip kapıyı hayvanın yüzüne kapadı.

Ertek merakla Tombik'e sordu:

"İşe yarar bir şey buldun mu?"

"Dün bulduklarımın aynısı! Yalnız kâğıt parçaları yok. Şu izlere bakın."

Yonca, "Ayağı bu çizimlere uyacak bir kişi biliyorum." dedi.

"Kim?" diye sordu Tombik.

"Kaplan Polis."

"Haklısın! Tam onun ayakları."

Ertek heyecanla konuştu:

"Gözlerimiz adamların ayaklarında olsun. Hırsız ellerini cebinde saklayabilir. Boğuk öksürüğünü tutabilir. Ama kocaman ayaklarını gizleyemez."

"Doğru," dedi Tombik. "Şimdilik bu kadar yeter. Hadi!.."

Çiti atlayıp Ertek'lerin bahçesine geçtiler. Çaylarını içerken, iki soygun arasında benzerlikleri konuşmaya başladılar. Bobi, homurdanarak komşu çiti koklamaya gitti.

Tombik, "Kaplan öbür tarafta bir şey araştırıyor olmalı," dedi. "Gelin, şunun ne yaptığına bakalım!"

Kaplan izleri ölçüyordu. Birden üç çocuğun çitten kendisine baktıklarını görünce dişlerini gıcırdattı.

Öfkesini zor tutup mutfağa geçerken, Bobi çitten atlayıp ona havladı.

"Hoşt! Toz ol dedim sana!"

Sonra içeriye girip kapıyı sımsıkı kapadı.

-8-

Tombik, plânlar yapıyor

ERTESİ gün Tombik, bahçenin ucundaki kulübesinde bir toplantı düzenledi. Ertek-Yonca kardeşler ve Sungu-Sumru kardeşler geldiler. Bobi, kuyruğunu havada sallayarak hepsini coşkuyla karşıladı.

"Olağan bir toplantı," dedi Tombik. "Gerçi esrarlı bir olayla karşı karşıyayız. Ama çözmek için tam dört haftamız var!"

Ertek: "Bizim gibi ustalar için epey bir zaman," dedi.

Tombik: "Şimdi bir plan yapmamız gerekiyor," diyerek gülümsedi, öbürlerini süzdü.

"Kuşkuluların listesini yapalım," dedi Sumru.

"Kuşkulu tek kişi yok. İki tane suç işlendi. Ortada tek suçlu yok."

Ertek: "Birçok ipucu var. Ayak izleri, eldiven izleri, öksürükler, kâğıt parçaları..." dedi.

"Tombik, senin kafanda bir şeyler var," dedi Sumru.

"Evet, var! Önce aramızda iş bölümü yapmamız gerekecek. Herkes bir bölümünü üzerine almalı."

"Tek başıma pek bir şey beceremem," dedi Sumru.

"Becerirsin," dedi Tombik. "Kedili olayın esrarını sen çözmüştün, Sumru. Sen olmasaydın, bir şey yapamazdık. Bu kez de katkını bekliyoruz."

"Olur Tombik," dedi Sumru kızararak.

Tombik: "Ertek, sen postacıyla konuş. Sen de Sungu, ekmekçiyi bul. Yâni, Nazlı Dadı'nın Yeşil Konak'ta rastladığı Ekmekçiyi. Benim farketmediğim bazı şeyleri görmüş olabilir. Yonca ile Sumru da Bakkal Kız ile konuşsunlar. Sonra burda toplanıp bütün bilgileri bir araya getiririz," dedi.

Bir sessizlik oldu. Hepsi Tombik'in hangi işi kendisine ayırdığını merak ediyordu.

"Sen ne yapacaksın?" diye sordu Sumru.

"Kılık değiştirip Çimenkıyı'da gözetleme yapacağım. Orada büyük ayaklı biri var mı, öğrenmeliyim. Bütün gün araştırırsam, belki bir ipucu yakalarım."

"Bütün gün orda durursan farkedilirsin. Sonra ne yiyip içeceksin?"

"Öyle bir kılığa bürüneceğim ki siz de beni tanımayacaksınız. Kimsenin dikkatini çekmeyeceğim."

"Ben seni tanırım," dedi Yonca.

"Biraz zor tanırsın. Neyse, şimdi herkes işine gitsin, ben de kılığımı değiştireyim."

Çocuklar gülerek dışarı çıktılar.

"Eve gidip Ekmekçi'yi bekleyeceğim," dedi Sungu. "Bize oniki sularında geliyor."

Ertek: "Ben de seninle geleyim. Postacıyı sizin evde beklerim," dedi.

Yonca: "Sizin bakkalımız "Yeni Gıda" ise, Sumru'yla ben de size geliriz. Hepimiz birlikte oturuz."

"Bakkal Kız sabahları hangi semte servis yapıyor, biliyor musun?" diye sordu Sungu.

Sumru anımsadı:

"Kasabanın öbür ucuna. Bir kez Bayan Akse'lerde görmüştüm onu. Gidip orda bekleyelim Yonca."

"Tamam, hadi gidelim! İyi günler çocuklar! Oyuna dalıp işinizi unutmayın sakın."

KIZLAR fazla beklemediler. Bayan Akse'lerin bitişiğindeki dondurmacıda otururlarken "Yeni Gıda"nın sarı arabasının köşeyi döndüğünü gördüler. Çabucak hesabı ödeyip dükkândan çıktılar. Bakkal Kız, içinde erzak dolu kutuyu kucaklayıp pembe evin kapısına bıraktı. Bu arada yere küçük bir paket düşürdü. Yonca paketi alıp kıza verdi. Konuşmak için vesile yaratıyordu. Kız teşekkür etti:

"Heyecandan ellerim titriyor bu sabah. Biraz önce işittim, Bayan Aysu'nun evi soyulmuş."

"Biz Bayan Aysu'nun komşusuyuz. Dün kardeşimle birlikte ona yardıma koştuk."

"Sahi mi? Peki, anlatın bakalım. Bayan Aysu'nun bütün takılarını çalmışlar, öyle mi?"

"Galiba," dedi Yonca. "Sen dün öğleden sonra oraya servis yaptın değil mi? Kuşkulu bir şey gördün mü?"

"Hayır, hiçbir şey görmedim, duymadım. Herhalde hırsızdan önce gelmişim."

"Mutfakta ekmek ya da açılmamış paket filan gördün mü?"

"Görmedim. Öyle bir şey yoktu," diyen Bakkal Kız, arabasını sürüp gitti.

Yonca ile Sumru birbirlerine baktılar. Umduklarından daha çabuk bilgi edinmişlerdi. Sevinçle el ele tutuşarak doğru Sungu'ların evine koştular.

Ertek ile Sungu, bahçe duvarının üzerine oturmuşlardı.

"Biz işimizi bitirdik," dedi Yonca. "Fakat boş çıktı. Bakkal Kız, öteki-lerden önce servis yapmış. Kuşkulanacak hiçbir şey görmemiş ve işitmemiş."

Ertek: "Hırsızın ayak izleri, eldiven izleri ortalıkta, ama kendisini gören yok," dedi. "Bahse girerim ki Postacı da, ekmekçi de görmemiştir onu."

"İşte Postacı!" dedi Yonca.

Postacı, onların yanına gelip çantasından bir mektup çıkardı:

"Bayan Sere'ye gönderilmiş," dedi.

Sungu: "Ben alayım, veririm."

"Şuraya bir imza!"

Sungu imzalarken konuştu:

"İnşallah bugün de bir hırsıza çatmazsınız. Dün bir taneciyle burun buruna gelmişsiniz."

"Ama, görmedim! Kaplan Polis de sordu, bir şey diyemedim. Ben mektupları masaya bırakırken, daha önce Bakkal Kız'ın getirdiği erzak orda duruyordu."

Ertek: "Ekmek de var mıydı?" diye sordu.

"O kadar incesini anımsayamam. İşim aceleydi. Ne bir şey gördüm, ne bir şey duydum."

Bisikletini hızla sürdü. Çocuklar arkasından bakakaldılar.

"Kimsenin bir yardımı olmuyor," dedi Sungu.

Ertek: "Şimdi Çimenkıyı'ya gidip bir bakalım. Tombik ağaç kılığına girmemişse, sanırım onu ilk görüşte tanırız," dedi.

"Ekmekçi geliyor," dedi Sungu.

(Sürecek)

Bisikletini hızla sürdü... Çocuklar, arkasından bakakaldılar.

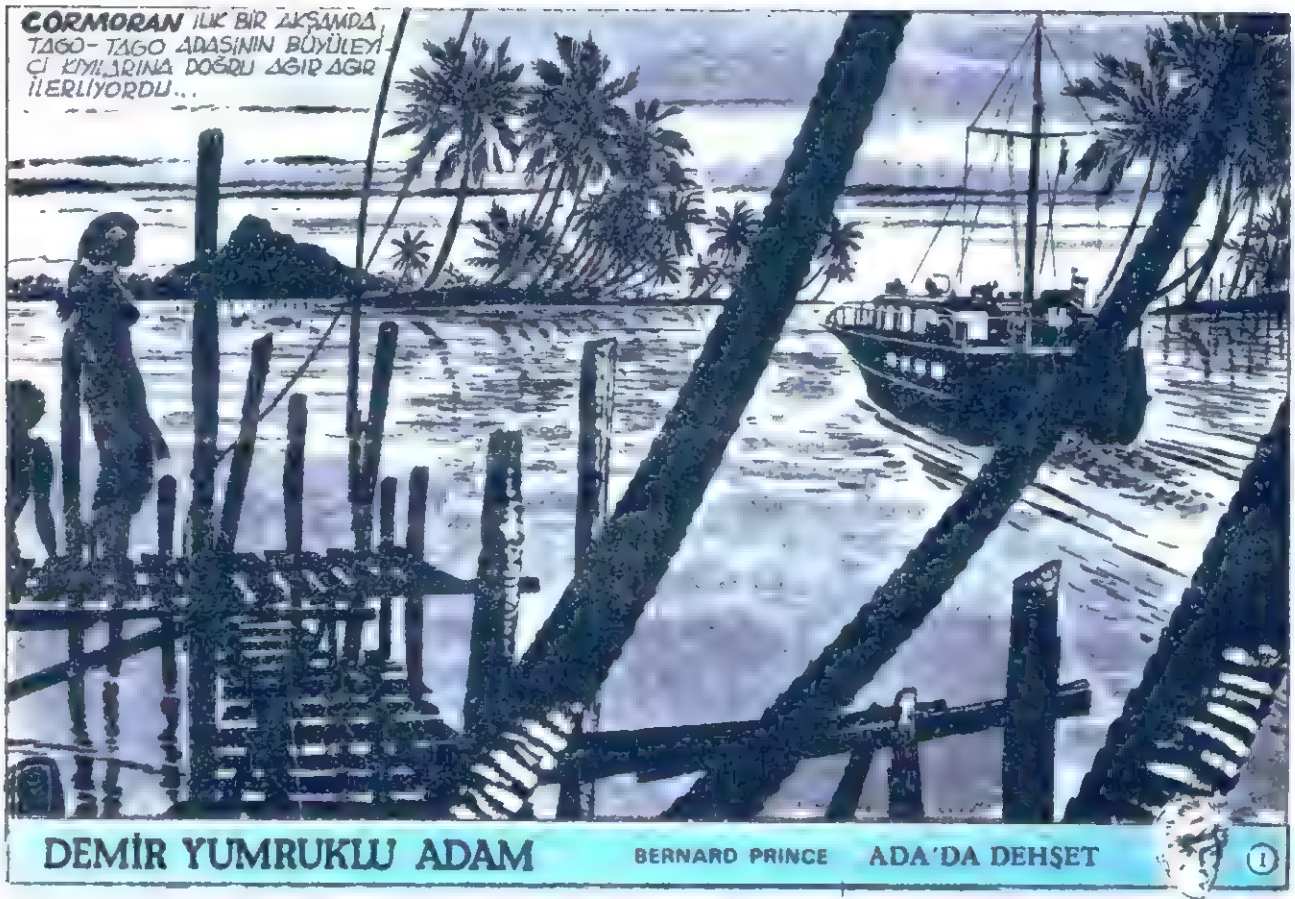

DEMİR YUMRUKLU ADAM

BERNARD PRINCE

ADA'DA DEHŞET

1

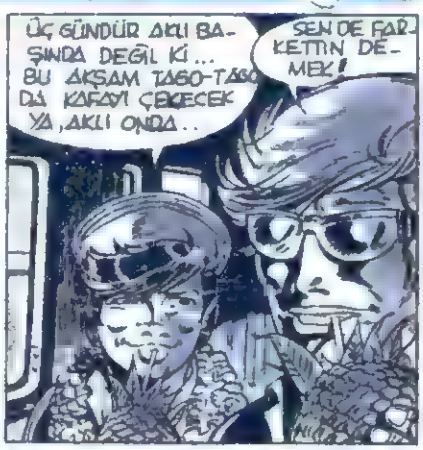

© Türkiye'de Yayın Hakkı: Les Edition du Lombard + Milliyet Çocuk Dergisi

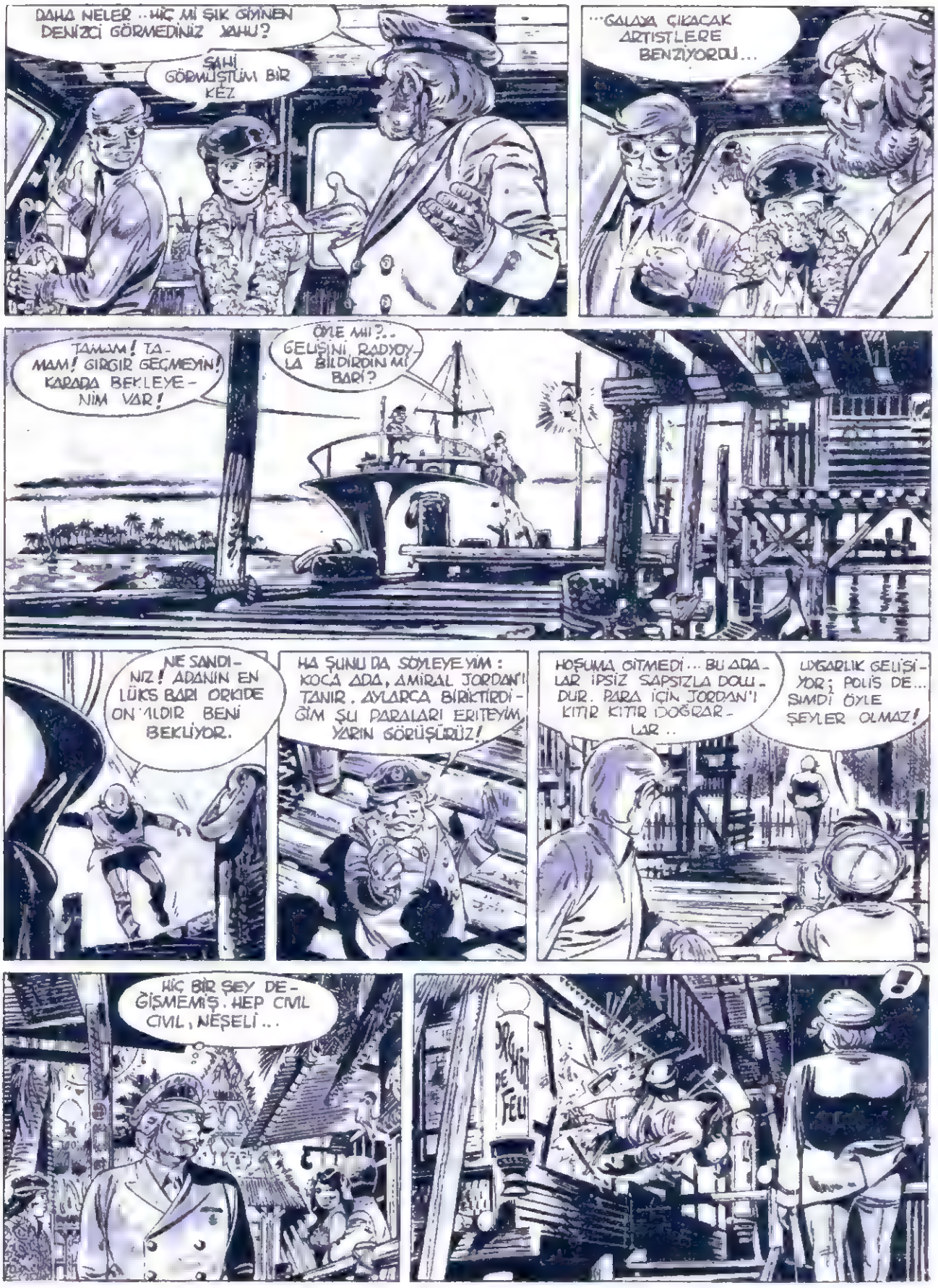

DAHA NELER .. HİÇ Mİ ŞIK GİYİNEN DENİZCİ GÖRMEDİNİZ YAHU?

ŞAHİ GÖRMÜŞTÜM BİR KEZ

...GALAYA ÇIKACAK ARTİSTLERE BENZİYORDU...

TAMAM! TAMAM! GİRGİR GEÇMEYİN! KARADA BEKLEYENİM VAR!

ÖYLE Mİİ?.. GELİŞİNİ RADYOYLA BİLDİRDİN Mİ BARİ?

NE SANDINIZ! ADANIN EN LÜKS BARI ORKİDE ON ILDIR BENİ BEKLİYOR.

HA ŞUNU DA SÖYLEYEYİM: KOCA ADA, AMİRAL JORDAN'I TANIR. AYLARCA BİRİKTİRDİĞİM ŞU PARALARI ERİTEYİM YARIN GÖRÜŞÜRÜZ!

HOŞUMA GİTMEDİ... BU ADALAR İPSİZ SAPSIZLA DOLUDUR. PARA İÇİN JORDAN'I KITIR KITIR DOĞRARLAR..

UYGARLIK GELİŞİYOR; POLİS DE... ŞİMDİ ÖYLE ŞEYLER OLMAZ!

HİÇ BİR ŞEY DEĞİŞMEMİŞ. HEP CIVIL CIVIL, NEŞELİ...

!

UZAKTA BİR KOMŞUMUZ VAR... GÖRDÜN MÜ?
USA GEMİSİ.. FİLOYA KATILMADAN ÖNCE BİRAZ HAVA ALIYOR OLMALILAR..
ADINI OKUYAMIYORUM... EVA MI NE?..
...EVANSTON... HA EVET ANIMSADIM. ÇOK GÜZEL BİR GEMİ. BİR GÜN SANTİAGO'DA GÖRMÜŞTÜM...
...ENERJİK TAYFALARI VARDI. KEPİNİ YİTİRME DENİZCİ! FIRCA YERSİN SONRA...
...ERDE ARKADAŞLARI OLMALI, KAVGA SÜRÜYOR BAKSANA..
KANIMIN ATEŞLİ ZAMANINDA OLSA BEN DE KATILIRDIM... YAŞ GEÇİNCE İNSAN USLANIYOR. NEYSE BAŞKA BİR GÜN GELMELİ ARTIK.
ŞU İKİSİNİ DE HAKLADIK MI TAMAM!
?
VAY CANINA!.. BU SES...
ŞUNA BAK!
© EDITIONS LOMBARD
SİLDEÇEK

ULUSLARARASI TV YARIŞMASI

Japonya'da radyo ve TV programları arasında, uluslararası bir yarışma düzenlendi. Bu yarışmaya TRT-TV, Müveddet Anter'in hazırladığı Neyi Bilelim, Nasıl Anlatalım" adlı radyo programı ile katılmayı kararlaştırdı. Yarışma, Ekim ayında yapılacak.

● «Tatlı Cadı», «Beyaz Gölge», «Moviola» vs...

YENİ YAYIN DÖNEMİNDE NELER VAR?

MUPPET SHOW: Walt Disney, bazı filmlerinde çizgi film kahramanlarıyla, oyuncuları birlikte oynatmıştı. Bu yöntem, Muppet Show'a esin kaynağı oldu. Kuklalarla, ünlü oyuncuların birlikte olduğu Muppet Show, dünyanın en sevilen dizilerinden biri oldu. Bizde yayınlanan ilk bölümü, nedense hep ünsüzlerin konuk olduğu bölümlerdi. Bu yüzden Orhan Duru'nun mükemmel çevirisine rağmen, pek başarılı olamadı!.. Konukların yer aldığı ikinci bölümün daha çok seveleceği tahmin ediliyor.

"AŞK GEMİSİ": Her bölümü birbirinin aynı olan dizi, son zamanlarda bir bıkkınlık yaratmıştı. Yeni bölümler de pek farklı değil. Her bölüm, üç aşağı-beş yukarı yine birbirlerinin benzeri.

ESKİ DOSTLAR EKRANDA: TRT-TV, ilk bölümlerini daha önce yayınladığı bazı dizilerin, yeni bölümlerini satın aldı. "Muppet Show", "Tatlı Sert", "Beyaz Gölge", "Aşk Gemisi" ve "Tatlı Cadı"... Bunların bir bölümü, yeni yayın dönemiyle birlikte ekrana gelecek.

"TATLI SERT": İngiliz yapımı bir polisiye dizi. Özelliği, olayları "şaka yollu" ele alması. Bu yüzden bazı bölümler parodi sınırlarını zorluyor. Yeni bölümün bir özelliği de Emma Peel rolündeki oyuncunun değişik olması. Bu rolde, Diana Rigg oynamıyor!..

TV

"Dallas"tan boşalacak Pazar geceleri ise, mini diziler peşpeşe yayına girecek. Bunlar arasında "Kan ve Para", "Moviola" ve "Ekimin Füzeleri" var. Bunların içinden, özellikle Gerson Kanin'in romanından uyarlanan "Moviola", sinemaseverlerin büyük ilgisini toplayacak.

BİTECEK DİZİLER: 19 Eylül'de "Dallas"ın son bölümü yayınlanacak. (26 bölümlük yeni dizi ise, ilkbaharda ekrana gelecek). "Dallas"ı Ekim'in ilk haftasına kadar "Küçük Ev", "Kaptan Onedin", "Follyfoot Çiftliği", "Tehlike Çemberi", "Yaşama Savaşı" ve "Daktari" izleyecek.

Erdem ŞENER

SİNEMA

TÜRKAN ŞORAY İSVEÇ'E GİTTİ

"Yılanı Öldürseler" adlı filmin stüdyo işlemleri İsveç'te yapılacak, filmin yönetmeni Şoray da işin başında bulunacaktı. Çekim bitip İstanbul'a dönüldükten sonra Şoray, yolculuk hazırlıklarına başladı.

Son anda, yapılan çekimlerden bir ikisinin yenilenmesi gereği ortaya çıktı. Bu arada yönetmen, iki ek çekim de istedi. Bunun üzerine ekip toplandı, yeniden Adana'ya gidildi ve orada bir hafta çalışma yapıldı.

Daha sonra İstanbul'a gelen Şoray, geçen hafta içinde İsveç'e hareket etti.

DR. CÜNEYT ARKIN
SAĞLIKLI YAŞAM

MEVSİM dönüyor, sonbahar sürüyor ya, onunla ilgili birtakım hastalıklar da yavaş yavaş kendini gösterir

Bunların hemen hemen hepsi, mevsim dönmesinin oluşturduğu şeyler. İnsan yazdan sonbahara (yani, sıcak havalardan serin havalara) birdenbire geçemiyor, vücudunu buna yine birdenbire alıştıramıyor. Genelde, kötü beslenme ile bugüne gelinmişse, alışma ve alıştırılma daha zor oluyor.

İYİ bir beslenmenin insan vücuduna, yetişme ve erginlik dönemini sürdüren çocuklara olan yararı, anlatmakla bitirilmez.

Bir de şu var: Kötü bir saplantıyla anneler ve babalar, çocuklarına vitamin verirler. Bu, genellikle yapay haplardır. Bir yararı olmaz mı? Olur kuşkusuz, fakat vitaminleri yapay yoldan (hap biçiminde) değil, doğadaki biçimiyle almak daha yararlıdır. Doğalının sağlayacağı yarar, tartışılmaz

DOĞA, bize gereken vitaminleri, sanki biliyormuşcasına önceden hazırlamıştır. Bunları doğal olarak almak, bizi daha sağlıklı yapar. Ne var ki, çocuklar bazı yiyecekleri yeterince sevip yemek istemezler. Oysa, vücut için bunlar gereklidir. Alınmadığı takdirde eksiklik, kendini belli eder. O zaman hastalıklara kapı açmış oluruz.

Mevsim, diyelim elma mevsimidir. Hatta, üzüm, armut ve ayvanın da. Bol bol yiyin bunları! Portakal çıktığında, onların da sofranızdan eksik olmamasına dikkat edin. Sağlıklı yaşam, doğa ile doğanın verdikleriyle gerçekleşen yaşamdır.

PUL

Gerçi bisiklet dünyanın en sevilen sporlarından biri haline gelmiştir ama, kökenlerinin çok eskilere gittiği söylenemez. Bisikletin atası olan, pedalsız, yeri tek ayakla teperek yürütülen araç, ancak Fransız devrimi sıralarında ortaya çıkmıştır. İlk gerçek bisikleti ise ancak 19. yüzyılın sonlarında görüyoruz. Bu Çekoslovak pulunur üzerinde de iki bisiklet yarışçısının resmi var...

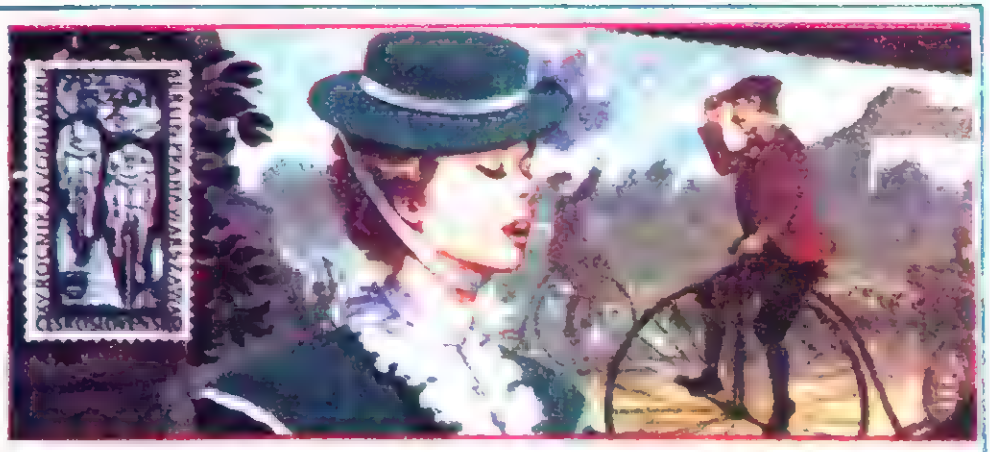

HAFİYE 99

HAFİYE 99, DEDEKTİFLER KONGRESİNE KATILMAK ÜZERE TAHİTİ'YE GİTMİŞTİ BİR KAÇ GÜN SONRA KALDIĞI OTEL MAJESTİK SOYULMUŞTU HAFİYE 99, HEMEN KONUYLA İLGİLENDİ...

1 – SOYGUNCUNUN SON DERECE MODERN KASAYI AÇABİLMESİ İÇİN EPEY ZAMAN HARCAMASI GEREKİYORDU. HIRSIZ MÜŞTERİLERDEN BİRİ OLMALIYDI

2 – POLİS PEK ÇOK KİŞİYİ SORGUYA ÇEKMİŞ: HAFİYE 99 DA AYNI KİŞİLERİ BİR KEZ DAHA SORGUYA ÇEKTİ..

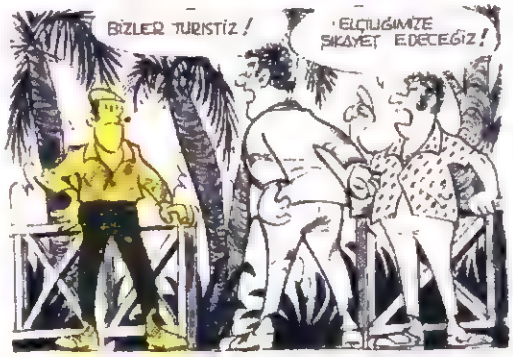

3 – OTELİN BAHÇESİNDE İKİ İTALYAN TURİST VARDI. OTELİ ŞAŞIRDIKLARINI İLERİ SÜRÜYORLARDI..

4 – OTELİN KORİDORUNDA TUTUKLANAN ADAM, MÜŞTERİ... İÇİNİ DÜŞÜNEN, DÜRÜST BİR TÜCCAR OLDUĞU... SÖYLEDİ

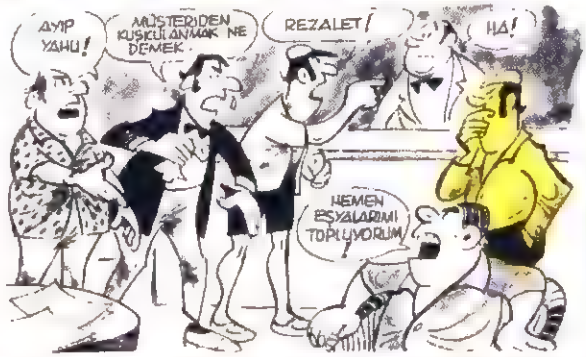

5 – ÖTEKİLER TURİZMDEN BAŞKA HİÇ BİR ŞEYİN KENDİLERİNİ İLGİLENDİRMEZKEN HAKSIZ YERE SUÇLANDIKLARI İÇİN KÜPLERE BİNİYORLARDI ACABA SUÇLU KİM

YANIT: MÜDÜR HAVANIN BUNALTICI OLDUĞUNU, O YÜZDEN KLİMAYI ÇALIŞTIRDIĞINI BELİRTİYOR. HIRSIZ KASAYI AÇARKEN DE SOĞUK BİR YERDE ÇALIŞMIŞ, BÖYLECE NEZLEYE YAKALANMIŞTI. MÜŞTERİLERİN ARASINDA NEZLEYE YAKALANMIŞ BİR ADAM VARDI. TABİİ BU KÜÇÜK AYRINTI HAFİYE 99'UN GÖZÜNDEN KAÇMADI.

KİTAP

Atatürk Çocukları Çok Severdi

"Atatürk, Çocukları Çok Severdi" - İsmail Sivri'nin şiirromanı. - Resimler: Eflatun Nuri - Altay Yayınları - Büyük boy, resimli 64 sayfa, 100 lira.

İsmail Sivri, bu kitabında, değişik bir teknik deniyor. Büyük Önder'in bazı özdeyişlerini almış, sonra şiirlerle onları açıklamış, o günlerin olaylarını vermiş ve bu bölümü; bir başka özdeyişe, bir başka olaya bağlamış. Böylece ortaya biçim olarak "destan"a benzeyen ama ondan farklı bir yapıt çıkmış. Araya kendini de katmış, okurlara yararlı bilgiler, öğütler vermiş.

1979'da 150 bin adet bastırılıp Ege'de; il, ilçe ve tüm köylere dağıtılan bu kitap, Atatürk Yılı nedeniyle ikinci kez basıldı.

PLÂN

Viktor Klimenko

Viktor Klimenko, Finlandiya'nın en ünlü sanatçılarından biri. Fin televizyonunda sık sık programlara çıkıyor. Sanatçı, bu plağında dünyaca ünlü Rus halk şarkılarından bir seçme yaparak, yeni bir yorumla seslendirmiş.

HEEY!.. DUR BAKALIM, NE BU TELÂŞ BÖYLE?..
SORMA, BUGÜN OKULA BAŞLIYORUM... ONUN HEYECANI...
NEE?..
FARELERİN DE OKULU MU OLURMUŞ?.. BİR YAŞIMA DAHA GİRDİM...
EVET ÇOCUKLAR!.. HEPİNİZ I-A SINIFI ÖĞRENCİLERİSİNİZ... İLK DERSİMİZDE...

KIZIMLA iki torunumun evden çıkmalarını bekliyorum. Pencereden bakıyorum dışarı, onlar gözden kaybolıncaya kadar... Sonra hemen torunlarımın odasına giriyorum, dolabı açıyorum... En sevdiğim elektrikli tren... Özene bezene rayları yerleştiriyorum; lokomotifi, vagonları koyuyorum rayların üstüne; basıyorum düğmeye... Çuf çuf çuf! Başlıyor lokomotif işlemeye... Sahici lokomotifler gibi... Çuf çuf çuf!.. Uzanıyorum yere; trenin gidişini, istasyonda duruşunu, sonra yeniden hareket edişini, arada bir lokomotiften; düüüt... diye düdük sesi çıkmasını izlemek o denli hoş oluyor ki... Çuf çuf çuf!.. Bayılıyorum torunlarımın elektrikli oyuncak treniyle

OYUNCAK

ERDOĞAN TOKMAKÇIOĞLU'nun
Bir hikâyesi

Resimler: Sertaç ERGİN

oynamaya... Altmış yaşına yaklaşmış birinin, oyuncaklarla böyle oynaması garip gelebilir çoğu kişiye!.. Belki gerçekten de öyle... Oyuncaklarla oynamak aslında çocukların hakkı... Ama, ne yapabilirim? Bu yaşta olmama rağmen ben de seviyorum oyuncaklarla oynamayı!.. Trenden sonra, taş bebeği alıyorum... Anahtarını kuruyorum, yere koyuyorum. Tıpkı canlıymış gibi tıpış tıpış yürüyor bana doğru. Masmavi gözleri, sapsarı saçları var taşbebeğin! Yatağına yatırınca gözleri kapanıyor. Karnına basınca, "Mama!" diyor! Canlı gibi... Giysileri de öylesine hoş ki!.. Başında fiyonklu bembeyaz bir de kurdelesi var... Sonra helikopteri çalıştırıyorum. Yüksekten bir bırakıyorum aşağı, hooop! Sahici helikopter gibi sesler çıkartıyor, pervanesini döndüre döndüre süzülerek yere iniyor...

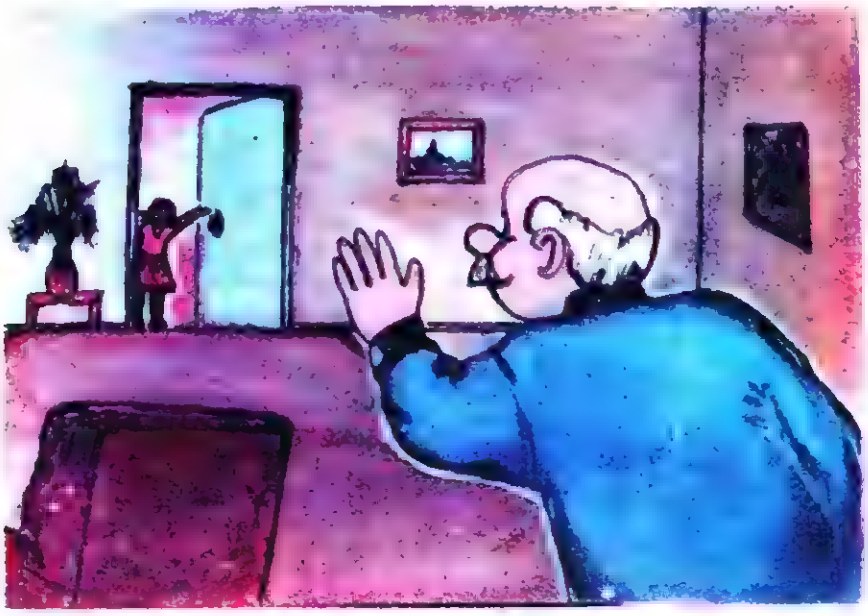

Arada bir pencereden dışarı bakıyorum...

Hep kızımla, torunumun evden çıkmalarını bekliyorum oyuncaklarla oynamak için!... Bayağı seviniyorum onlar evden çıkınca!.. Kızımın, torunlarımın yanında oynamaya doğrusu utanıyorum... Onların evden çıkmalarını bekliyorum... Dört gözle bekliyorum!..

ARADA bir pencereden dışarı bakıyorum. Kızımla, torunlarım geliyorlar mı, diye? Bir keresinde öylesine dalmışım ki, elektrikli trenle oynarken; kızımın gelişini farkedememiştim!.. Kızım beni yere yatmış trenle oynar görünce, katıla katıla gülmüş, bana:

— Ne o baba? Çocukluğunu mu anımsadın? Diye takılmıştı... Utancımdan kıpkırmızı olmuştum!..

O günden sonra çok dikkat ediyorum kızıma; bir daha suçüstü yakalanmamaya. Bu nedenle sık sık dışarıya bakıyorum, geliyorlar mı diye...

Gelmiyorlarsa; treni çalıştırıyorum, bebeği yürütüyorum, helikopteri uçuruyorum... Leğene su koyup, deniz motorunu yüzdürüyorum... Yani öyle bir güzel oynuyorum ki, o kadar olur!.. Çocuklar gibi... Her şeyi unutuyorum... Dizlerimdeki o acımasız romatizma ağrılarını bile!.. Her şeyi unutuyorum, torunlarımın oyuncakları arasında... Biliyorum, aykırı şey, altmış yaşına yaklaşmış birinin böyle çocuklar gibi oynaması!.. Ama, ne yapayım? Elimde değil. Bir yanım çocuk kalmış!.. Çocukluğum ise, çok çok uzaklarda kaldı! Yitirdim gittim çocukluğumu!.. Elektrikli trenlerim, yürüyen, konuşan taş bebeklerim filân olmadan!.. Oyuncaklarım olmadan!.. İşte bu yüzden efendim, işte bu yüzden... Kızımla, iki torunumun evden çıkmalarını bekliyorum. Onlar gidince, hemen torunlarımın odasına giriyorum... Oyuncakları ortaya çıkartıyorum... Oynuyorum... Oynuyorum... Belki ayıp, belki garip ama oynuyorum!.. Galiba insan, çocukluktan hiçbir zaman kurtulamıyor!..

BENİM çocukluğumda hiç oyuncağım olmamıştı! Yani böylesine oyuncaklar: Elektrikli tren, yürüyüp konuşan taşbebek, helikopter gibi... Oynardım tabii çocukken... Ne mi oynardım, neyle mi oynardım?.. Böyle şeyler yoktu benim çocukluğumda!.. Savaşıyorduk düşmanlarla... Aşık oynardım... Hani şu koyunların bacaklarından çıkan kemik var ya, işte onunla... Aşığı kırmızı boya ile boyardım. Şişkin yanına "tok", içeri göçük yanına "aç", bir fasulya kesitini andıran yanına "bey", düzce olan yanına da "eşek" derdik!.. Elimize alıp, havada döndürerek yere atardık aşıkları. Ustalık "bey" tarafını üste getirtecek biçimde aşığı yere oturtmaktı... Sonra tahtadan kılıçlar, atlar yapıp askercilik oynardık!.. Şarkılar söyleyerek; "Girit bizim canımız, feda olsun kanımız!" diyerekten... Birdirbir oynardık, köşe kapmaca oynardık, uzuneşek oynardık... Ama torunlarım gibi böylesine çuf çuf... diye işleyen elektrikli trenim, konuşup yürüyen, yatınca gözlerini kapatan taşbebeğim, helikopterim, havuzda pat pat diye yüzen deniz motorum yoktu!.. Kendi oyuncağımızı, kendimiz yapardık!.. Eşek hıyarları vardır. Onlara kibrit batırıp ayak, burun, göz, kulak boynuz takardık sözde... Takardık da, inek yapardık!.. Komşumuzun oğlunun kurşun askerleri vardı bir tek... Onunla da oynardık... Nişan alan, yürüyen, selâm duran kurşun askerler... Torunumun da var böyle askerleri... Ama kurşun asker değil... Naylondan yapılmış!.. Onlarla oynamasını sevmiyorum...

Anlamıyorum niçin o güzelim kurşun askerleri naylon asker yaptılar?..

SINIFIN BİRİNCİSİ

Defterimin ucu
Hiç kıvrılmasa.
Tahtaya kalktığımda
Hiç suçmasam,
Otururken konuşmasam.
Yazılı kâğıtımı
Baştan başa doldursam.
Bahçede hiç koşmasam,
Ona buna çarpmasam,
Yakam kopmasa,
Mendilim temiz dursa.
Ah, çarpım tablosu da
Belleğimden çıkmasa
Sınıfın birincisi ben olurum
Ama...

AYLA ÇINAROĞLU

Benim çocukluğumda hiç oyuncağım olmamıştı!

ZAMBAĞIM YAŞINA BASACAK

Anneciğim, anneciğim, koş,
Ne göstereceğim bak,
Nasıl bir gecede
Açmış sarı zambak.

Suladık onu büyüdü
Şimdi hepimizin gülü,
Yarın yaş gününü yapacağız
Birine basacak.

SUBUTAY HİKMET

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR

SAYI: 28

Genç gazeteciler!
«Yeni Gazete»ye, çevrenizi çevrenizdeki ilginç olay ve kişileri anlatan yazı ve fotoğraflarınızı bekliyoruz.

YENİ GAZETE

DÜNYADAN ● YURDUMUZDAN ● ÇEVREMİZDEN

Genç gazeteciler!
İki adet fotoğraf göndererek «Genç Gazeteci» belgenizi alabilirsiniz.

«ATATÜRK'TEN SONRA ATATÜRK» KİTABI MEB'CA TAVSİYE EDİLDİ

GAZETECİ yazar Nail Göreli'nin hazırladığı "Atatürk'ten Sonra Atatürk" adlı kitap, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Tebliğler dergisi ile tüm okullara ve öğrencilere tavsiye edildi. Gür Yayınları (P.K. 621, İstanbul) arasında çıkan kitapta, Atatürk'ün ölümünden hemen sonra 1938 Kasım'ında gazetelerde ve lardan örneklere yer verilidergilerde yayınlanan yazıyor. Atatürk dönemini yaşamış 71 yazarın yazılarında Büyük Önder'in çeşitli yönleri ve Atatürk sevgisi dile getiriliyor.

Org. Evren'in 2 Çinli Okul Arkadaşı, Atatürk'ü öven Çince Bir Dergi Yayınladılar

Ayrıca Milliyetçi Çin'in resmi yayın organında, 19 Mayıs'ı anlatan bir de yazı yayımlandı...

BÜYÜKADA YAKININDA 1500 YIL ÖNCE BATMIŞ ÜÇ GEMİ BULUNDU

Teknik üniversite öğrencilerinin 70 metre derinler derinlikte buldukları gemilerin şarap ve buğday taşıdıkları saptandı

BÜYÜKADA yakınlarında eğitim dalışları yapan İstanbul Teknik Üniversitesi Spor Kulübü Sualtı Bölümü öğrencileri, yaklaşık 1500 yıl önce batan üç Bizans gemisinin kalıntısını buldu.

Bölüm Başkanı Faik Mergen, batık gemilerin yüzeyden 70 metre dipte görüldüğünü; araştırmalar sonunda üçünün de Bizans yapısı olduklarının belirlendiğini açıkladı.

70 metreye inen ve güç koşullarda çalışmalarını sürdüren balıkadamlar, gemilerin dokunma ile dağılacağını hesaba katarak çok dikkatli bir araştırma yapıyorlar. Teknelerin 65 derece eğimli bir arazide bulunması ve kayma tehlikesi nedeniyle bu açıdan da özenle çalıştıklarını belirten balıkadamlar, şarap ve buğday taşıdığı belirlenen gemilerden bugüne kadar 8 amfor çıkartmayı başardılar. Gemilerden çıkartılacak bütün tarihi eserler, İstanbul Arkeoloji Müzesi'ne teslim edilecek ve bu düzene alındıktan sonra sergilenecek...

Deniz Suyundan Elektrik Enerjisi Üretmek için Çalışmalar başladı

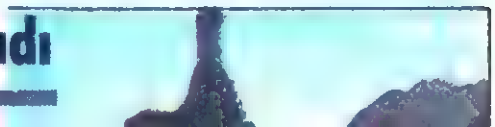

CUMHURİYETİNİN 70. yılını kutlamakta olan Milliyetçi Çin'de de (Taiwan), Atatürk'ün 100. doğum yıldönümü kutlanıyor. Biri Harp Okulu'ndan, diğeri Harp Akademilerinden Devlet Başkanı Org. Kenan Evren'in arkadaşı olan emekli asker ve türkolog iki Çinli bilim adamının katkılarıyla başşehir Taipe'deki Millî Chengchi Üniversitesi Türkçe Bölümü'nde, Atatürk'ün 100. yılı dolayısıyla geniş bir kutlama programı düzenlendi.

Üniversitenin Türkçe Kürsüsü Başkanı ve Org Evren'in harp akademilerinden arkadaşı olan emekli asker Prof. Davut Liu ile aynı kürsü öğretim üyesi ve Org. Evren'in Harp Okulu'ndan sınıf arkadaşı olan Prof. Hikmet Ma tarafından "İstanbul" adıyla 108 sayfalık bir dergi yayınlandı. Kapağında Atatürk'ün resmiyle birlikte; Çince ve Türkçe olarak "Atatürk'ün Doğumunun 100. Yılı Anısına Armağan" başlığına yer verildi. Derginin ilk sayfasında ise, İstiklâl Marşımızın Çinceye çevirisi de verildi...

Bir süre önce, Org. Kenan Evren'e dünyanın ilk Çince Kuran'ını gönderen eski arkadaşı Prof. Hikmet Ma, yazdığı makalede; Milliyetçi Çin'in kurucusu Çan Kay-Şek ile Atatürk konusunu işledi. Prof. Davut Liu ise, makalesinde Atatürk'ün başta "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" olmak üzere ünlü sözlerini Çinceye çevirerek anlamlarını anlattı.

Bu arada hükümetin resmî organı "Central Daily News" gazetesinde, 19 Mayıs'ta 1500 kelimelik Türk Kurtuluş Savaşı ve Atatürk'le ilgili makalenin yer almasından sonra, üniversitenin Türkçe bölümünde de öğrenciler bir Türkçe piyes sergilediler. Bu arada kurulan Türk halk türküleri korosu da üniversite öğrencilerine konserler verdi...

Ankara ve İstanbul'da iki koldan sürdürülen çalışmalar olumlu sonuçlanırsa Türkiye hiç bitmeyecek bir enerji ye kavuşacak

TÜRKİYE'de deniz suyundan elektrik enerjisi üretmek için Ankara ve İstanbul'daki Nükleer Araştırma merkezlerinde çalışmalara başlanmıştır.

Bilim adamları, "Deniz suyundaki döteryum ve lidyum çekirdeklerinin birleşiminden elde edilen trityum çekirdeğinin, kurulacak santrallerde milyonlarca derece sıcaklıklarda elektrik enerjisine dönüşeceğini" söylemişlerdir.

Ankara ve İstanbul'daki iki koldan sürdürülen çalışmalar olumlu sonuçlanabilirse, Türkiye hiç bitmeyecek bir enerjiye kavuşacak, belki de yapılmış ve yapımları planlanan termik, hidroelektrik ve nükleer santrallere gereksinim duyulmayacaktır.

FÜZYON ENERJİSİ HANGİ AŞAMADA?

Atom Enerjisi Danışma Kurulu üyesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi Nükleer Araştırma Enstitüsü öğretim üyesi Doç. Dr. Tolga Yarman, "Çekirdeksel kaynaşma yolu ile elektrik enerjisi üretebilmek için Türkiye'de başlatılan çalışmaların plazma fiziği düzeyinde hızla sürdürüldüğünü" belirtmiş, "Füzyon Enerjisi" adı verilen sonsuz gücü sağlama çalışmaları hakkında şunları söylemiştir:

"İnsanoğlu, hidrojen bombasının temelindeki enerji kaynağını denetebilmek için çabalarını yoğunlaştırmıştır. Güneşimizin de enerji sağlama türü olan çekirdeksel kaynaşma (füzyon) enerjisi, eğer denetimli biçimde üretilebilirse, dünyamıza pratikte sonsuz bir süre yetecek bir enerji sağlanabilecektir.

Söz konusu enerji dünya denizlerinde bol döteryum çekirdeği ile, dünyamızda bol bulunan lityum - çekirdeğinden hareketle oluşturulabilecek trityum çekirdeğinin kaynaşması sonucu elde edilebilecektir.

Kızılderililer kendi yeraltı kaynaklarına sahip çıkıyor

Kızılderililer, Amerika'nın Bindirme Kuşağında özel arazi sahipleri arasında en büyük yeri tutmaktadırlar. Bu dev kuşak üzerinde; Montana'da Kara Ayaklar, Idaho'da Fort Hall Kızılderili yerleşim alanı, Utah'da Uintah Ouray Kabilesi ve Arizona'da çok büyük alanları kaplayan Gila nehri kızılderili yerleşim alanında bulunan Navajo, Papago ve Apaçi aşiretleri söz sahibi bulunmaktadırlar.

Denver'den Anobutz petrol şirketi bugün için Bindirme Kuşağındaki 36.423 km2'lik ruhsatı ile en büyük özel şirkettir. Buna karşılık, toplam olarak tüm kızılderili kabilelerinin sahip olduğu toprak parçası aynı kuşak üzerinde 129.504 km2'yi bulmaktadır.

1977 yılında 25 kabilenin katılımı ile kurulan CERT adlı koalisyon günümüzde Amerikan enerji politikasında etken bir kuvvet yolundadır.

Güncel rakamlara göre ABD kömür rezervlerinin yaklaşık yarısı uranyum rezervlerinin % 80'i ve tüm petrol ve gaz rezervlerinin % 80'i ve tüm petrol ve gaz rezervlerinin de % 5'i kızılderililerin arazilerinde yer almaktadır. Kaldı ki Bindirme Kuşağında arama çalışmaları sürmekte olup, bu rakamların çok daha büyüyeceği kesindir.

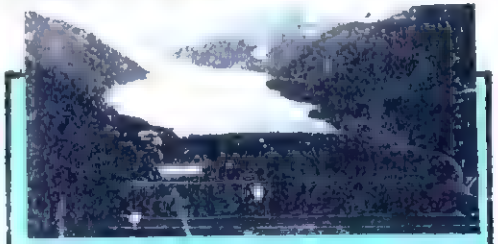

DİYARBAKIR JENERATÖR FABRİKASI ÖNÜMÜZDEKİ YIL HİZMETE GİRİYOR

Genç Gazeteci Yavuz Dindar bildiriyor

DİYARBAKIR'da kurulacak olan su türbini ve jeneratör fabrikası ile barajlarımızın gerekli olan malzemeleri kendimiz üreteceğiz.

Temsun tarafından 1982 yılı başında üretime geçmesi beklenen fabrika yaklaşık 2 milyar 500 milyon liraya mal olacak ve yılda 9 hidrolik türbin, 9 da jeneratör üretecek. Yetkililer, yeni yapılan barajlarda kullanılmakta olan jeneratör ve türbinler için yılda 150 milyon dolar ödendiğini söylediler.

İlkokullarda yabancı dil öğretimi başlatılacak

Millî Eğitim Bakanlığı, yabancı dil öğreniminin ilkokul üçüncü sınıfta başlatılması ve ortaokul ile lisede öğrenimin güçlendirilmesi yolunda çalışmalara başladı. Yetkililer, önümüzdeki ders yılından itibaren dil öğretiminin ilkokulda başlatılacağını ve liseyi bitiren her öğrencinin bir yabancı dili iyi konuşmasının sağlanacağını söylediler.

İSLAHİYE'DEKİ İÇME SULARINDA MİKROP VAR

Genç Gazeteci ALİER bildiriyor

GAZİANTEP ilinin İslahiye ilçesinde içme suyu üzerine yapılan araştırmada, ilçenin dört bir yanındaki halka içme ve sulama suyu sağlayan Gözbaşı suyunda yapılan araştırmada zararlı mikroplar olduğu anlaşıldı.

Zararlı mikrobun göz çevresindeki ev sakinlerinin kanalizasyonlarından sızıntı yaparak içme suyuna karıştığı da açıklandı. Bunun üzerine Göz çevresindeki bir kısım evlerin boşaltılması istendi.

TARİHİ ESER HIRSIZI İKİ TURİST YAKALANDI

İki kardeş Alman turist, Süleymaniye Camii içindeki Hürrem Sultan türbesinin çinilerini çalarken, çevredeki görevlilerce yakalandı. Neuman Carl Michel ile kardeşi Neuman Joachim Andre adlı öğrenci olan iki kardeş, Hürrem Sultan türbesinden çinileri sökerken, türbenin bakıcısı ve camidekiler tarafından yakalanarak polise teslim edildiler. İki kardeş Alman turistin üç gündür Hürrem Sultan türbesine girmek için türbenin bakıcısına baskı yaptıkları ve türbe ile ilgili olarak Türkiye'deki yetkililerle görüştükleri öğrenildi.

Kimyon ve Defne Yaprağı İhracı artıyor

Özellikle et yemeklerinde lezzet verici olarak kullanılan "kimyon" ihracatından sağlanan döviz girdisinin giderek arttığı bildirilmiştir.

Türkiye'den kimyon ithal etmek için başta Avrupa ülkeleri olmak üzere birçok Uzak Doğu ve Güney Amerika ülkelerinin başvuruda bulunduğu da öğrenilmiştir.

İzmir Hububat, Bakliyat ve Yağlı Tohumlar İhracatçıları Birliği'nce verilen bilgiye göre, sezon başından Şubat ayı sonuna kadar dünyanın çeşitli ülkelerine yaklaşık 2.5 ton kimyon ihraç edilmiş, karşılığında 2 milyon 541 bin 900 dolar döviz geliri elde edilmiştir.

Birlik yetkilileri, kimyon ihracatı konusunda en büyük pazarın Fas olduğunu ve bu ülkeye 598 bin 800 dolar değerinde 600 bin kilo kimyon satıldığını söylemişlerdir.

Katı yakıtlar da petrol gibi borulardan taşınabilecek

Yeni buluşun çok yakında piyasaya çıkması bekleniyor...

Bir İngiliz firmasının geliştirdiği otomatik olarak geçirmezliği sağlayan keçeli, yakıt konveyör sistemi, katı yakıtların da, petrol gibi, borulardan pompalanmasına olanak vermektedir. Macawber Denseveyor adı verilen sistem, depodan endüstride kullanılan kömürü bir pnomatik pompa ile fırın veya ocaklara iletilmesini sağlamaktadır. Boşluk yaratan huni biçimindeki depo çamur haline getirilmiş kömürü pompaya doldurulmasını sağlamaktadır. Pompa dolduğunda kömürün gelişi otomatik olarak kesilmektedir. Bundan sonra valf kapatılmakta ve kompresör çalıştığında, kömür borulerin içinde hareket etmektedir. Denseveyorun valfı ve otomatik keçesi tıkanmaları önlediğinden sürekli kontrol ve değişme gerektirmemektedir. Bu aksamın kontrolü, bir ana merkezden yapılabilmektedir. Sanayide yakıtın kolay aktarılması için tasarlanmış bu sistem, benzer katı maddelerin bir yerden başka bir yere taşınmasında da başarı ile kullanılabilmektedir.

CİMCİME

Geçenlerde annemle gardrobun üst gözünü düzelttik. Kullanmadığımız giysileri, kazakları yerleştirdik. Bir ara içi eski fotoğraflarla dolu bir kutu geçti elimize. Eski fotoğraflara bakmak öyle eğlenceli ki...

BU BEBEK KİM ANNE?

SENSİN CİMCİME! ALTI AYLIKKEN!

ABİM GELDİ.

GÖSTER BAKAYIM!

UAHUAH!

AMAN NE KOMİK! SAÇLARA BAK SAÇLARA!

GÜLECEK BİR ŞEY VAR SANKİ. VER BANA ŞU RESMİ!

ASIL ŞU ÇOCUĞA BAKIN, SANKİ TARZAN FİLMLERİNDEKİ ÇITA...

ZIP!

AĞZINI TOPLA TERBİYESİZ. MAYMUN DEDİĞİN O ÇOCUK BENİM!

UAH

BENİ KUCAĞINA ALMIŞ OLAN BAŞI ŞAPKALI KOKONA DA KİM ACABA?

TANIMADIN MI? BENİM!

UAH..

BEĞENMEYECEK NE VAR? PEKÂLÂ ŞIK GİYİNMİŞİM.

ESKİ FOTOĞRAFLARI BİR BİR DIŞARI DÖKTÜK. AİLEMİZİN BÜTÜN ÜYELERİ VARDI. DURMADAN GÜLÜYORDUK.

PEKİ BU MATRAK ÇOCUK DA KİM?

İzcilik Kampı Sınıf 1/B.

KİM OLACAK, BEN!

ELBİSE BİRAZ ŞAPŞAL AMA YİNE DE SEVİMLİ ÇOCUKMUŞUM!

ASIL BU GELİN GÜVEYİN HALİ ÇOK KOMİK. KİM BUNLAR ACABA?

NE VAR GÜLECEK? DEDENİZLE NİKÂHTAN SONRA ÇEKTİRMİŞTİK BU RESMİ. HEY GİDİ GÜNLER HEY.

Selma 1937

SELMA TEYZE PLAJDA.

SELMA TEYZENİN ÇOCUKLUĞUNA BAKIN! HA!.HA!.HA!

PRENS ROLÜNDE.

AMCAM OKUL TEMSİLİNDE PRENS OLMUŞ DEMEK!

AMCAM BİSİKLET YARIŞINDA..

Bodrum'dan Selamlar.

BABAMIN İLK ARABASI

HA..HA..HA!.. BU SIRITAN KADIN DA KİM?

OFF... YETER... KATILDIM GÜLMEKTEN. BİRAZ ARA VERELİM!

DİKKAT ETTİNİZ Mİ? HERKES KENDİNİ BEĞENİYOR AMA BAŞKALARININ KUSURLARINI HEMEN GÖRÜYOR. NE DERSİNİZ, BİZİM DE KUSURLARIMIZ YOK MU?...

KIRK AMBAR

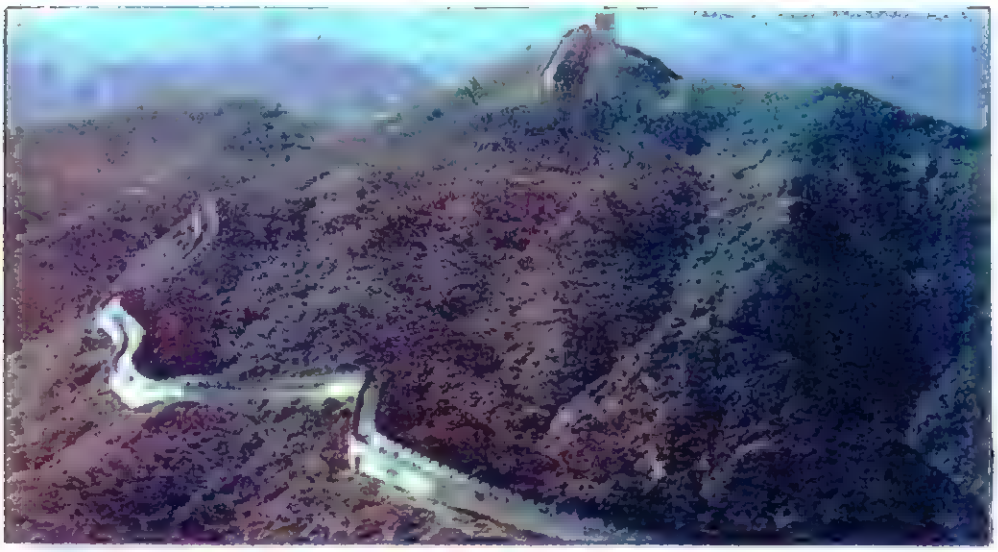

UZAKDOĞU VE ASTRONOMİ

Uzakdoğu'da, özellikle Çin'de çok eski zamanlardan beri gökyüzü ile uğraşıldığı ve gökyüzündeki cisimlere bakarak dinsel törenlerin bunlara göre ayarlandığı bilinmektedir. Miladdan önce 3000 ve 2000 yıllarında Çinlilerin ay ve güneş tutulmalarını, takvimi bildikleri, yıldızları inceledikleri, eski kayıtlardan anlaşılmaktadır. Çin imparatoru Yoa zamanında bu işlerle uğraşan bir kurul, gece ve gündüz uzunluklarını ve mevsimlerin süresini hesaplamıştı. Miladdan önce 1100 yıllarında Çinli bilgin Çu-Kung yer ve güneş mesafesini hesaplamaya çalışmış, fakat dünyayı düz olarak düşündüğünden hesaplaması başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

ÇOCUKLARA DENEYLER

SOĞUK SU, SICAK SUDAN AĞIRDIR

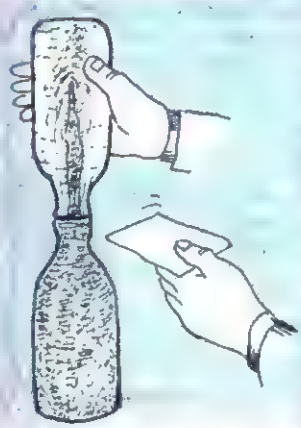

Genel malzeme: 2 süt şişesi, sıcak ve soğuk su, mürekkep, parafinli kâğıt ya da yağlı kâğıt, hatta ince karton da olabilir.

İlk iş olarak şişenin içine biraz mürekkep dökün, sonra da ağzına dek sıcak suyu boca edin içine. Diğer şişeye gelince, onu da soğuk su ile doldurun, ağzına başta seçim hakkını size bıraktığımız üç kâğıt çeşidinden birini kapatın. Sonra da şişeyi dikkatle baş aşağı çevirerek, suyu dökmemeye çalışarak sıcak su ile dolu şişenin ağzına oturtun.

Kâğıdı yavaşça aradan çektiniz mi, boyalı sıcak suyun, özgül ağırlığından daha hafif olmasından ötürü, soğuk suyun içinde, hızla, bir hortum gibi yükseldiğini göreceksiniz.

16 BİN GÜNEŞ HÜCRESİ İLE ÇALIŞIYOR

Geçenlerde yaptığı başarılı uçuştan sonra Manş Denizi'ni geçerek İngiltere'ye giden güneş enerjili uçak, toplam olarak 16 bin adet güneş hücresi ile çalışıyor. Dr. Paul Mac Cready tarafından düzenlenen güneş enerjili uçak, 28 yaşındaki Amerikalı pilot Steve Ptacek tarafından yönetiliyor!..

ŞİŞE İÇİNDE OKYANUS'TAN GELEN MEKTUP

On yıl önce, 14 Mart 1971 günü Hawai Adası'na gitmekte olan bir gemide bulunan Bob, Amerika'nın Seattle kentinde oturan karısına bir aşk mektubu yazarak, bir şişeye koydu ve okyanusa attı. Üç ay önce Amerika sahillerine ulaşan bu ilginç mektubu bulan bir turist, mektubu şişeden çıkarıp, yeni bir zarfa koydu ve normal posta yoluyla verilen adrese gönderdi. Mektubun geri gelmesi üzerine bunu "Seattle Times" gazetesine iletti. Yapılan araştırmalar sonunda Bob'un

karısı bulundu ve bir gazeteci onu telefonla arayıp, olayı anlattı, mektubu okudu. Kocasının 10 yıl önce yazdığı aşk mektubunu can kulağı ile dinleyen ve çok duygulanan Donna, herkese, ilgilerinden dolayı teşekkür ederek, "Biz, bundan birkaç yıl önce boşandık" deyip telefonu kapattı.

EN UZUN SIRADAĞLAR

AND dağlarının meydana getirdiği dağ zinciri, yeryüzündeki en uzun sıradağını meydana getirir. Güney Amerika'nın batı kesiminde, kuzeyden güneye doğru 7240 kilometre boyunca uzanan And'ların en yüksek tepesi "Acongagua" 6959 metre yüksekliğindedir ve Arjantin toprakları üzerindedir.

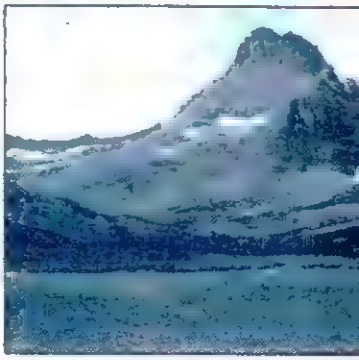

TEKERLEK

İNSANLIĞIN en önemli buluşlarından biri de tekerlektir. Milattan 7000 yıl kadar önce Mezopotamya'da yapılan tekerlek, daha önce kütüklerle çekerek eşya taşıyan insanlara büyük rahatlık sağladı. Çift tekerlekli öküz

arabaları, ilk tekerlekli taşıtlardır. Sonraları atlar kullanılmıştır. M.Ö. 5000 yıllarında, çabuk aşınmamasını sağlamak için tekerleğe bakır çiviler çakıldı. Bir süre sonra da tekerleğe maden çemberler geçirmek akla geldi.

Sporda Başarının Doruğu: OLİMPİYATLAR

1948 LONDRA

1939 YILINDA çıkan İkinci Dünya Savaşı dolayısıyle 1940'da Helsinki'de, 1944'de de Tokyo'da düzenlenmesi gereken XII. ve XIII. Olimpiyat Oyunları yapılamamış fakat sayılmıştı.

On iki yıllık bir aradan sonra ondördüncüsü, ikinci kez İngiltere'nin başkenti Londra'da yapılmıştı.

İkinci Dünya Savaşı'ndan yeni çıkıldığından, sonuçlar çok düşük olmuştu!.

Türk sporcuları, katıldıkları bu olimpiyat oyunlarında başarılı olmuşlardı...

ATLETİZM'DE Ruhi Sarıalp, üçadım atlamada 15.02,5 metrelik dereceyle üçüncü olarak bronz madalya kazanmıştı. Ayrıca Raşit Öztaş, Kemal Aksur, Doğan Acarbay, Kemal Horolu, Cahit Önel, Seydi Dinçtürk, Rıza Maksut İşman, Mustafa Özcan, Erdal Barkay, Halil Ziraman, Şevki Koru, bayan atlet Üner Teoman, Eskrimde Rıza Arseven, Merih Sezen, Vural Bakanay, Sabri Tezcan, Nihat Balkan, kılıçta ; Nejat Tolgar florede, Güres. grekoromende; Kenan Olcay (52 Kg.) ikinci olarak gümüş, Halil Kaya (57 Kg.) üçüncü bronz, Mehmet Oktav (62 Kg.) birinci altın, Ahmet Şenol (67 Kg.) altıncı, Ali Özdemir (73 Kg.), Muhlis Tayfur (79 Kg.), ikinci gümüş Mersinli Ahmet Kireççi (Ağır) birinci altın, serbest stilde Halit Balamir (52 Kg.) ikinci gümüş, Nasuh Akar (57 Kg.) birinci altın, Gazanfer Bilge (62 Kg.) birinci altın, Celâl Atik (67 Kg.) birinci altın, Yaşar Doğu (73 Kg.) birinci altın, Adil Candemir (79 Kg.) ikinci gümüş, Muharrem Candaş (87 Kg.) dördüncü, Sadık Esen (Ağır), dördüncü. Futbolda; Cihat Arman, Erdoğan Atlıoğlu, Murat Alyüz, Hüseyin Saygun, Ahmet Erol, Bülent Eken, Erol Keskin, Küçük Fikret, Kırcan, Gündüz Kılıç, Hikmet Alpasian, Lefter Küçükandonyadis, Muzaffer Tokaç, Reha Eken, Naci Özkaya, Salahattin Torkal, Naci Özkaya, Samim Var, Şükrü Gülesin, Yavuz Üreten, Vedii Tosuncuk, Halit Deringör, Bisiklette Talât Tunçalp, Orhan Suda, Ali Çetiner, Mustafa Enver Özmalı, Binicilikte: Eyüp Öncü, Saim Polatkan, Kudret Kasar, Selim Çakır, Ziya Azak, Salih Koç, Tevfik Yüce, Eyüp Yiğittürk, Kemal Özçelik.

DAĞ KEÇİLERİ

DAĞ keçisi, daha çok Avrupa dağlarında yaşayan bir antilop türüdür. Kısa kuyruğu, uzunca ve geriye doğru kıvrık boynuzları vardır. Seyrek tüyleri sarıkülrengi arasında değişir. Derisinden eldiven, çanta gibi giyim eşyası yapılır. Otlar, çiçekler ve taze ağaç sürgünleriyle beslenir. Düzlükte yedi metre kadar yüksekliğe rahatça sıçrayabilen ve ileriye dört metre rahatça atlayabilen çevik bir hayvan olan dağ keçilerinin dişileri yılda genellikle bir yavru dünyaya getiriler.

Bunları

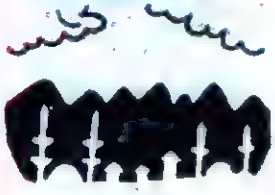

İSTANBUL'UN YENİ TEPESİ

İstanbul kentinin kurulduğu yedi tepe şunlardır:

1- Topkapı ve Ayasofya'nın bulunduğu bölüm; 2- Çemberlitaş ve Nuruosmaniye; 3- Süleymaniye çevresi; 4- Fatih Camii'nin bulunduğu bölüm; 5- Sultan Selim Camii; 6- Eğrikapı bölgesi; 7- Samatya ve çevresi.

EINSTEIN VE GÖRECELİK KURAMI

Ünlü bilgin Einstein'in Görecelik Kuramı günümüzde hemen herkes tarafından bilinmektedir. Bu kuramına göre ışık hızına yakın bir hızla giden bir aracın hacmi küçülmektedir. Aynı anda bu araç içinde zaman yavaşlamaktadır. Eğer böyle bir araçla birkaç gün yolculuk edebilseydik, dünyaya döndüğümüz zaman aradan çok uzun yıllar geçmiş olacaktı.

PARKLAR

Sık sık dinlenmek ve eğlenmek için gittiğimiz parklar ilk kez Lidyalılar tarafından kurulmaya başlanmıştı.

Biliyor muydunuz ?

AKARYAKIT ÜLKESİ

ADEN limanı, Singapur'a giden gemilerin yakıt ikmal limanıdır. Ülkenin (Güney Yemen) gelirinin de büyük bir kısmı, gemilere ve uçaklara sattığı yakıttan sağlanır.

OKURDAN OKURA

Şiirlerinizi, kısa hikâye, fıkra, resim ve karikatürlerinizi "Milliyet Çocuk Dergisi: Okurdan Okura Çağaloğlu - İstanbul" adresine bekliyoruz.

hikâye

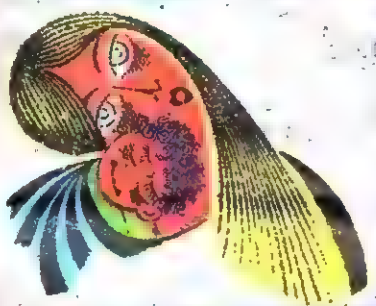

ANNE KALBİ

BİR gün, bizim evin üstündeki direğe bir leylek çifti yuva yapmışlardı.. On beş gün sonra dişi leylek, üç tane yumurta yumurtladı. Her gün, sırayla yumurtaların üzerinde yatıyorlardı. Bütün mahalle bu leylekleri seviyordu...

Bizim mahallede çok yaramaz bir çocuk vardı. Bu çocuk, bir gün sabahleyin erkenden yumurtaları yuvadan aşırmış! Annesi kalkınca, hemen leyleklerin yumurtalarını tanımış ve yerine koymasını söylemişti. Yumurtalar yerlerine konuldu; ama öteki yuvalardaki leyleklerin yavruları çıkmasına karşın, bu yumurtalardan leylek çıkmamıştı!.. Bütün mahalle halkı da bu olaya çok üzülmüştü. Kış geldiğinde bütün leylekler göç etmesine karşın, bu leylek göç etmemişti!.. Bunun nedeni ise, yumurtalarından yavru çıkmamış olmasıydı. Anne leylek, kışın soğuğuna katlanarak, yumurtalarının üstünde yatmıştı!..

Bir gün sabahleyin kalktığımızda anne leyleğin öldüğünü görmüştük!.. Buna bütün mahalle halkı çok üzülmüştü. Ne zaman bir leylek görsek, aklımıza hep bu anne leyleğin "Annelik" duyguları yüzünden başına gelen acı öyküsünü anmasına...

Meral AKSOY

MEKTUP ARKADAŞI

ZEKİ UYANIK: 16 yaşında öğrenciyim, emsalim olan kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Özel zevklerim arasında masa tenisi, futbol, voleybol oynamak, maçlara gitmek gelir. Adresim: Çiftepınarlar Mah. Taşlık Sok. No: 36 Konuralp-Düzce.

VURAL ATEŞOĞULLARI: 12 yaşındayım. 1.41 boyundayım. Pul ve yabancı para biriktiririm. Altay futbol takımını tutuyorum. Erkek veya kız arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adresim: Türk Traktör Apt. Korron Boyu, Güzelevler, No: 11/48 Yenimahalle-Ankara.

OYA GÜZEL: Yaşım 11. Pul, yabancı para ve kartpostal koleksiyonu yapıyorum. Boş zamanlarımda kitap okumayı severim. Ben de yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Kozyatağı Mah. Camil Akdoğan Sok. No: 25/A Erenköy-İstanbul.

TAMER EMİROĞLU: Yaşım 15. Müzik dinlemeyi, spor yapmayı özellikle yüzmeyi ve voleybol oynamayı çok severim. Trabzonspor takımına sempatim vardır. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Florya Yolu, No: 40, Çamlık Apt. Şenlikköy-Florya-İstanbul.

TAMER SÜMER: Yaşım 14. Ortaokul son sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim kitap okumak, spor yapmak, müzik dinlemektir. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İvedik Cad. Aşık Çelebi Sok. 9/20, Ankara.

OĞUN ÖZKUTLU: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Özel meraklarım arasında voleybol oynamak, pul biriktirmek ve bisiklete binmek vardır. Ortak beğenilerimiz olan arkadaşlarla yazışmayı istiyorum. Adres: İcadiye Mah. Ayarcabaşı Sok. Güntaş Apt. No: 12/5 Bağlarbaşı-İstanbul.

şiir

ÇOCUĞU SEV

Dur!..
vurma çocuğa!
Saçlarını okşa,
İyi söz söyle,
Kırma küçük kalbini,
Boşu boşuna ağlatma.
Sev!...
Ama içten sev,
Küçük dünyası sevgi dolsun.
Ama hiç ağlamasın!..

Necdet YAŞAR

HAYAT

Pencereden bakmak istemem;
Bilirim, karşı çöplükten yiyenleri;
Bilirim, oradan giyinenleri!..
Pencereden bakmak istemem;
Bilirim, üstübaşı yırtık;
Kâğıt toplayan çocukları!..
Pencereden bakmak istemem;
Bilirim, elinde bebeğiyle ağlayarak,
Annesine sarılan çocukları,
Bilirim, karşı mahallede,
Dünyadan habersiz oynayan çocukları.

F. Çiğdem KAHRAMAN

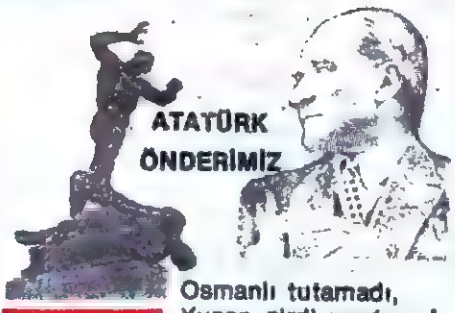

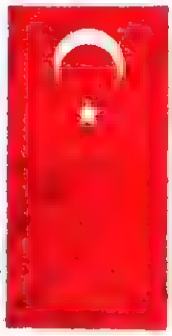

Osmanlı tutamadı,
Yunan girdi yurduma!
Düşmanı kovamadı,
Yunan vurdu halkıma!

Her babanın evladı,
Cepheye koştu hemen.
Atam uyduk emrine,
Oldu ulus egemen...

Cumhuriyet ülkemiz.
Egemendir ülkemiz.
Mutludur milletimiz,
"ATATÜRK" önderimiz.

Sabri ÇITIR

ORMAN

Orman tabiatın temelidir.
Her eserin elidir.
Dertlerin gölgesidir.
Gel şu güzel ormana bak...

Orman milletimin süsü..
Ne güzel doğaya gülüşü!
Her dalında bir bülbülü..
Gel şu güzel ormana bak...

Ormana gelen güneşler,
Bütün havayı temizler.
Sağlıklı yaşarız bizler,
Gel şu güzel ormana bak...

Orman ulusumun evladı!
Ormansız yok doğa tadı.
Orman milletimin kanadı,
Gel şu güzel ormana bak...

En sevimlisi meyva ağacı
Hep ormanları tadları
Meyvesi doyurur açı!
Gel şu güzel ormana bak...

Çağatay DÖNMEZ

fıkra

ÖLDÜRMEYEN ALLAH

Kimya dersinde öğretmen, havagazının nasıl elde edildiğini anlattı. Tehlikelerden, insanları zehirlediğinden bahsetti:

— Demek ki dedi; havagazı kullanırken çok dikkatli olmak zorundayız. Şimdi bana söyler misiniz? Havagazının kaçak yapıp yapmadığını nasıl anlarız?..

— Kibrit çakarız, dedi bir öğrenci.

— Deli misin oğlum, patlar, ölürsün!..

Arka sıralardan bir ses duyuldu:

— Öldürmeyen Allah öldürmez...

BURNU YOK Kİ

Babası, küçük Teoman'ı sıkı sıkı tembihledi:

— Şimdi gideceğimiz evde sakın burundan söz etme.

Teoman:

— Neden baba?

— O evdeki amca burundan hoşlanmıyor, sonra kızar.

Eve geldiler, zili çaldılar. Ev sahibi:

— Buyurun, hoş geldiniz, diye karşıladı.

Teoman, hep ev sahibine bakıyordu. Sonra:

— Baba, amcanın burnu yok ki! dedi.

EVCİLİK OYNUYORUZ

Baba, yemekten sonra gazetesini okuyordu. Yan odadan, çocukların odasından gürültüler gelmeye başladı. Gürültü gittikçe artınca, odaya girdi. Çocuklar, kavga ediyorlardı. Bağırdı:

— Utanmıyor musunuz kavga etmeye?..

Havada uçuşan yorgan ve yastıklar yere indi.

— Güzel güzel oturun, kavga etmeyin!

Çocuklardan biri:

— Babacığım, biz kavga etmiyoruz, evcilik oynuyoruz, dedi.

resim

Gülcihan ÖZDEMİR

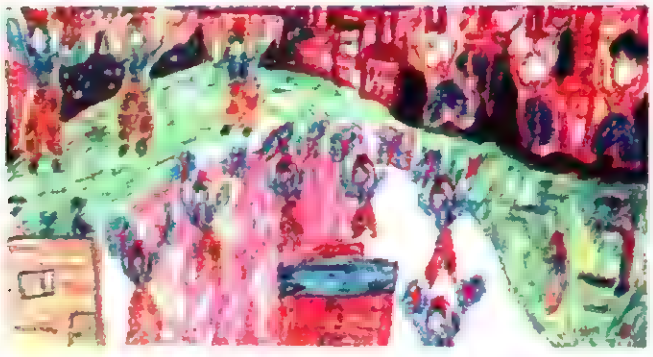

Pınar YAZIR

karikatür

Selahattin AKBULUT

ÇOCUK KULÜBÜ

2299- Kenan Dolapçıoğlu (Hatay), 2300- Haydar Kayhan (Eskişehir), 2301- Sutay Kenar (Kayseri), 2302- Haldun Göktaş (İzmir), 2303- Hüseyin Pakdemirli (İzmir), 2304- Mustafa Sisl (Samsun), 2305- Erhan Akın (Çanakkale), 2306- Halil Aslanbakan (Ankara), 2307- Gülnur Aydıner (İstanbul), 2308- Mustafa Ayhan Tekinsoy (Gaziantep), 2309- Mehmet Kalkan (Denizli), 2310- Ersel Şen (Kütahya), 2311- Ahmet Karakoç (Ordu), 2312- Uğur Ali Akkuş (Ankara), 2313- Ferhat Nafiz Durmuş (Kütahya), 2314- Birsel Ülkü (İzmir), 2315- Belgin Çar (İzmir), 2316- Mehmet Özbabaç (Gaziantep), 2317- Murat Açku (İstanbul), 2318- Mehmet Gacan (İzmir), 2319- Kemal Şafak (Ankara), 2320- Mehmet Göztıkmıl (Gaziantep), 2321- Dilek Yalçın (İstanbul), 2322- Tahir Leblebici (Kayseri), 2323- Meral Caner (Denizli), 2324- Mustafa Tuna (Ankara), 2325- Ferdevs Köse (Tekirdağ), 2326- Arzum Başkılıç (Ankara), 2327- Mustafa Keskin (Gaziantep), 2328- Yıldız Gedik (Bahkesir), 2329- Özlem Ören (Antalya), 2330- Aydanur Damla Balcıoğlu (İstanbul), 2331- Mustafa Keskin (Konya), 2332- Hakan Özbülbül (Denizli), 2333- Burak Koldemir (İstanbul), 2334- Okan Özkan (Mersin), 2335- Murat Berk (İstanbul), 2336- Sevcan Dokgözoğlu (İstanbul), 2337- Ömer Lütfü Aksal (Erzurum), 2338- Koray Meriç (Ankara), 2339- Uğur Barut (Siirt), 2340- Ersan Koldaş (Kırklareli), 2341- Murat Yıldırım (İstanbul), 2342- Erdoğan Altuğlu (İstanbul), 2343- Orhan Altuğlu (İstanbul), 2344- Halûk Yanmaz (Ankara), 2345- Kemal Onat (İstanbul), 2346- Fusun Gümüşçapa (İstanbul), 2347- Mehpare Altayh (İzmir), 2348- Ayşegül Engindeniz (İstanbul), 2349- Cihat Olcay (İst.), 2350- Zafer Kara (İstanbul), 2351- Harun Hakan Baş (Edirne), 2352- Sonay Altmay (Manisa), 2353- Halil Demircioğlu (Ankara), 2354- Erdoğan Karabal (Tirebolu), 2355- Eylem Arif Bilgen (Manisa), 2356- Esra Arun (Bahkesir), 2357- İrem Çeçen (İstanbul), 2358- Durmuş Deniz (Anamur), 2359- Mürsel Güneri (Payas), 2360- Bülent Pişkin (Bolu), 2361- Doğan Pişkin (Bolu), 2362- Murat Tokmakçı (Samsun), 2363- Filiz Bozkurt (İstanbul), 2364- Yavuz Baymdır (İstanbul), 2365- Erkut Türkel (İstanbul), 2366- Ömür Siper (Gaziantep), 2367- Onur Siper (Gaziantep), 2368- Berkan Aydoğan (Eskişehir), 2369- Özgür Erol (Eskişehir), 2370- Saadet Öksüz (İstanbul), 2371- Sevil Şengül (İstanbul), 2372- Murat Kirt (Gaziantep), 2373- Hakan Tosun (Zonguldak), 2374- Süleyman Görmüş (Adana), 2375- Yıldız Turhan (Adana), 2376- Murat Uludağ (İzmir), 2377- Engin Uzun (Zonguldak), 2378- Mehmet Kıranatlıoğlu (Kayseri), 2379- Dost Öngür (Kocaeli), 2380- Mustafa Yongan (İstanbul), 2381- Zübeyde Topçu (İskenderun), 2382- Özgür Bayraktar (Ankara), 2383- Ayşe Açan (Bolu), 2384- Mine Aliyazıcıoğlu (Ankara), 2385- Müfit Özuluğ (İstanbul), 2386- Hüseyin Hızver (İzmir), 2387- Hayrettin Olgun (İzmit), 2388- Zümrüt Bozkurt (Menemen), 2389- Algan Kayaalp (İzmir), 2390- İlkin Taşçı (Zonguldak), 2391- Melih Önder Babaoğlu (Manisa), 2392- Hüdaverdi Kuş (Nevşehir), 2393- Elif Kerime Demir (Aydın), 2394- Uğur Aktürk (Adapazarı), 2395- Serhat İzgi (Mersin), 2396- Aydın Denizalp (Mersin), 2397- Hüsnü Bugay (Ankara), 2398- S. Zeki Bugay (Ankara), 2399- Ethem Emre Taner (Ankara), 2400- Mustafa Aşkın (İstanbul), 2401- Can Osman (İstanbul), 2402- Ali Türal (İstanbul), 2403- Tuncay Badik (İstanbul), 2404- Uğur Dursun (Kayseri), 2405- Engin Ersöz (Ankara), 2406- Arzu Pekcan (İzmit), 2407- Nursel Erdem (İzmit), 2408- Mehmet Püsküllüoğlu (İstanbul), 2409- Ali Ender Zengin (İstanbul), 2410- Uygar Türkaslan (İstanbul), 2411- Bülent Lâle (Bursa), 2412- Levent Tuhuş (İzmit).

bilmece bulmaca

7 FARK: Gördüğünüz gibi: bu hafta Mırnav bilmece-bulmaca sayfamızın konuğu. Ancak, yaramaz Mırnav sizi şaşırtmak istiyor. Çünkü, bulunduğu iki kare aynı gibi gözüküyorsa da aralarında tam 7 fark var. Bu farkları bulabilir misiniz?

TEKERLEME

ALASI BULASI
BİLEN BİLESİ
BİLEMEYENLER
BİR KİTAP VERESİ

İlginç tekerlemelerimize devam ediyoruz. Bakalım bu haftaki tekerlememizi ne kadar sürede bulabileceksiniz?

FİL'Lİ BULMACA:

Soldan Sağa: 1- Telefon konuşmalarında söylediğimiz ilk sözcük, 2- Eski zamanlarda mahalle okullarında bulunan bir dayak ve işkence âleti, 3- Baharatlı, siyah bir bitki cinsi, 4- Bir nota, üstü kapalı söz, 5- Spor yarışmalarında son oyun.

Yukarıdan Aşağıya: 1- Afrika kıtasında bir devlet, 2- Ramazan ayının son gününe verilen ad, 3- Karışık renkli olan, 4- İlk çağda yaşamış bir uluısa verilen adlardan biri, 5- Öğrenim yapma, 6- Kış mevsimine ait bir ay.

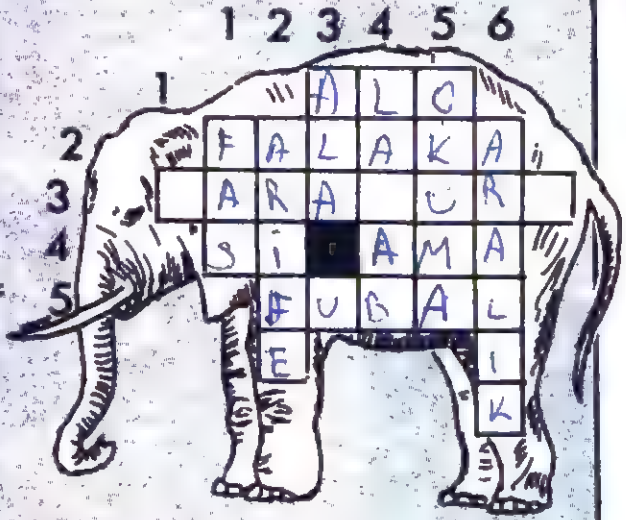

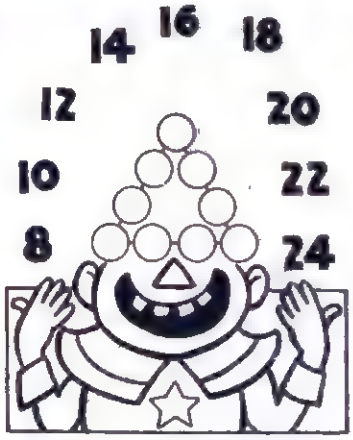

PALYAÇO: Sevimli palyaçonun şapkasının üç kenarındaki boş dairelere hangi sayıları yazalım ki, yanlarındaki rakamlarla topladığımızda, "64" sayısını elde edelim.

RAKAMLARI BULALIM

1 DEN 9'A KADAR OLAN SAYILARI BOŞ KARELERE YERLEŞTİRİN.

YERLEŞTİRDİĞİMİZ BU SAYILARI TOPLADIĞIMIZDA, HER SIRANIN SONUNDAKİ SAYILARI ELDE EDEBİLELİM.

				21
				13
				11
17	10	14	21	19

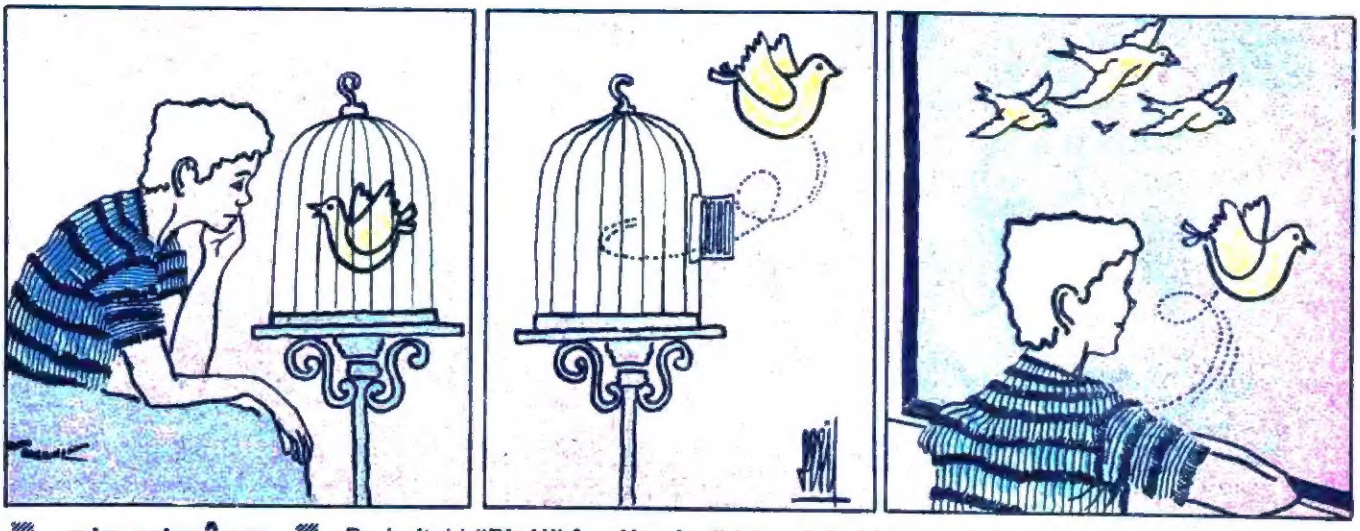

BİR HİKÂYE YAZALIM

Bu haftaki **"Bir Hikâye Yazalım"** köşesinin birincisi **Adana'dan Serdinç Hallaç.** Serdinç kardeşimiz,**Tombul'un başına gelenler** adlı hikâyesiyle seçici kurulumuz tarafından birinciliğe lâyık görüldü. Tümünüze başarılar.

GARİPLİKLER: Yukarıdaki resimde bazı gariplikler var. Bunların neler olduğunu gelin beraber bulalım.

BU KİMDİR?

Bu gün 77 yaşındadır. Yazdığı şiirlerin sayısı 70 bine yakındır... 14 şiir kitabı vardır. Hangisini anımsatsak ki: "Çocuk ve Allah" ilk yapıtlarından; "Hiroşima", "Kuş Ayak", "Akşamüstü" son yapıtlarından sayılabilir. "Balina ile Mandalina", "Yazıları Seven Ayı" çocuk kitapları dizisinde yer alır.

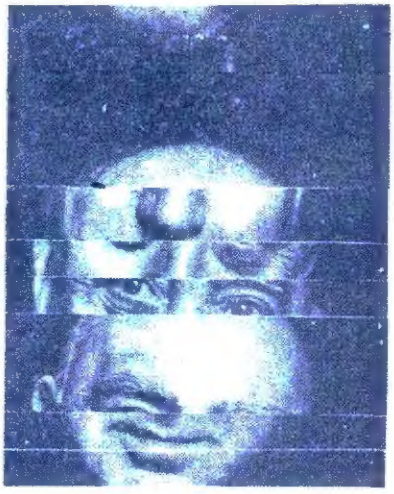

BİZ YAZALIM

Gelin hayal gücünüzü deneyelim. Resimde adam ne söylüyor? Eğlenceli değil mi?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

BU KİMDİR: Tanımanızı istediğimiz Millî futbolcumuz Büyük Mehmet idi.
KAHRAMAN: Geçen haftaki gizli kahramanımız Rahan idi.
RAKAMLARI BULALIM: Soldan sağa ilk sıra: 4+9+1=14, ikinci sıra: 5+3+7=15, üçüncü sıra: 8+2+6=16. Yukarıdan aşağıya ilk sıra: 4+5+8=17, ikinci sıra: 9+3+2=14, üçüncü sıra: 1+7+6=14
CANLILAR: A—kaplumbağa, B—Timsah, C—Yılan, D—Kurbağa, E—Bukalemun
TEKERLEME: Altın
10 FARK: Sağdaki süpürge, 2—En arkadaki kadının şapkası, 3—Soldaki kadının mayosu, 4—En arkadaki kadın, 5—Can simidinin çengeli, 6—Tahta perdenin arkasındaki adamın saçı, 7—Öndeki denizcinin ayağı, 8—Fıçının kapağı, 9—Su kayağı yapan adamın kolyesi, 10—Tabelanın üzerindeki yazı.

NASIL YAŞAR?

Ayı

İNSANLAR tarafından, bu denli çelişkili kimliklere büründürülen bir başka hayvan var mıdır? Adı, sövgü olarak gayet kırıcı biçimde kullanılır, zekâsı ile ters düşen hareketlere "ayı" adı yakıştırılır! Çok çirkin olduğu söylenir ama, çocukların yatak arkadaşı ayı yastıkları kapış kapış satılır! Hem korkulur, hem de ne yazık ki oynatılarak, gülünç durumlara sokulur...

Tüm bunlara bakarak diyebiliriz ki, biz ayı'dan değil, aslında, ayı'da bizden çekinmekte, uzaklaşmaktadır. Ormanların gerçekte çok kibar sakini ayı'lar, hem et hem de bitkiyle beslenirler. Boyları 1.5 ile 3 metre arasında değişir; iri, güçlü vücutları vardır.

Olağanüstü iyi işitir ve koku alır. Hareketleri de sandığımızın tam tersi, çok çabuk olabilir, örneğin koşması: Yılmadan, durmadan kilometrelerce kovalayabilir, iyi de tırmanır! Yetenekli bir avcıdır, nehir kenarlarında saatlerce olta sallayanlar, ayı'nın gelip de birkaç pençe vuruşuyla balık tuttuğuna, kıskançlıkla tanık olmuştur!..

Ayıgiller; yedi temel cinse ayrılır, bu yedi cins de kendi içinde birçok türe. Dünyanın hemen her yerinde ayıya rastlanabilir. Biliyorsunuz, kutupların soğuğunda bile ayı bulunur, beyaz ayı! Renklerinin de çeşitliliği zengindir: Siyah, boz, kahverengi, beyaz, kırmızı, sarımsı...

Kışı; derin kış uykusuyla geçiren ayı, ağaç diplerine kazdığı çukurda depoladığı türlü çeşitli yiyeceklerle, kışı atlatır. Mağaraların evsahipliğini üstlendiği de sık görülür!..

ÇOCUKLAR

MİLLİYET ÇOCUK KULÜBÜ
SİZLERİ BEKLİYOR!..
ÜYE OLUNUZ...

Başvuru için: «Milliyet Çocuk Kulübü, Cağaloğlu/İstanbul»

«İkinci adresiniz
TÜRKBANK'a»

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
" ikinci adresiniz "